

celjski zlet

CELJE, 17. JULIJA 1959

Leto X., štev. 28

LIST IZDAJA IN TISKA CASOPISNO PODJETJE „CELJSKI TISK“
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMR

UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POSTNI PREDAL 16 — TELEFON UREDNIŠTVA 24-25, UPRAVE IN OGLASNEGA ODDELKA 25-25 — TEKOCI RACUN PRI KOMUNALNI BANKI CELJE 603-70-1-656 — IZHAJA OB PETKIH — LETNA NAROCNINA 300, POLLETNA 250, CETRTLETNA 125 DIN — POSAMEZNA ŠTEVILKA 15 DIN
ROKOPISOV NE VRACAMO

Cveto Pelko, sekretar Občinskega komiteja ZKS Celje:

REPUBLIŠKI ZLET „SVOBOD“ V CELJU

Ob letošnjem občinskem prazniku Celja

Metropola zelene pokrajine ob Savinji, tretje mesto v Sloveniji, je zopet pred svojim praznikom. Letošnje slavlje našega mesta dobiva posebno obeležje z ozirom na jubilejno leto KPJ, oziroma Zveze komunistov.

Naš, dokaj močan industrijski center je bil v obdobju štiridesetih let prizorišče mnogih borb za dosego socialne in nacionalne pravičnosti. Družbeni red, v katerem danes živimo, ni le sad slučajnega zgodovinskega razvoja, temveč smo ga morali ustvariti v vztrajnih borbah z domačimi in tujimi izkoriščevalci, z žrtvami v krvavem narodnoosvobodilnem obdobju in končno z žulji v času obnove v novi domovini. Če pogledamo nazaj na prehojeno pot, lahko trdimo, da smo tudi mi in še zlasti delavski razred in delovni ljudje Celja prispevali po svojih močeh svoj delež za napredek slovenske in jugoslovanske skupnosti.

Življenje celjskega proletariata, oziroma delovnega ljudstva v zadnjih štiridesetih letih, je bilo dokaj pestro. Dokler ni doseglo svobode, je ljudstvo doživljalo prenekatere razočaranja, preganjanja, robitve, žrtvovalo življenja v borbi z brezobzirnim okupatorjem... Ze takoj po prvi svetovni vojni je bilo mogoče kmalu ugotoviti, da kolo zgodovine pri nas ni obrnjeno v pravo smer. To so pokazali prvi štrajki celjskih delavcev. Ko so se borili proti tujemu izkoriščevalcu Westnu, so se proti njim obrnili žandarski bajoneti, ki jih je poslala jugoslovanska buržoazija. Domača gospoda se je raje zvezala s tujim kapitalizmom in ščitila njegove koristi, kakor pa, da bi ugodila delavskim zahtevam. Izkoriščevalci tujih in domačih, so se znašli na isti poti. Proti delovnemu ljudstvu so uporabljali enako računico. Ta dejstva so bila za Celje tembolj žalostna, ker se je to dogajalo na ozemlju, ki je bilo najbolj občutljivo za tuje osvajaalne interese. Westnov rdeči pečat in delavski knjižici je pomenil svobodno in neodvisno izkoriščanje delavcev in podrejanje kapitalističnim težnjam. Domača gospoda pa je to priznala, namesto, da bi svoje ljudstvo ščitila pred tujcem.

Razumljivo je torej, da so se delavci naslonili na one sile, ki so jim zagotavljale izhod iz takega položaja. Delu čast in oblast, je bilo borbeno geslo komunistov, ki so dobivali zaradi dosledne politike vedno več pristašev. Da, oblast je treba iztrgati iz rok buržoazije, ki ne da ljudstvu kar mu pripada. Iz vrst celjskega proletariata so v tem času zrasli predani borci, ki so bili pripravljeni tudi marsikaj žrtvovati za socialno osvoboditev svojega ljudstva. Toda znašli so se za zamreženimi okni ali za bodočo žico kon-

(Nadaljevanje na 2. strani)

STOJIMO NA TRDNIH TLEH IN PRED NAMI SO SVETLE PERSPEKTIVE

VELIKE KULTURNE IN POLITIČNE MANIFESTACIJE OB 40-LETNICI KPJ IN SKOJ SE JE UDELEŽILO NAD 25.000 LJUDI — KAKOR PRED 24. LETI, JE TUDI TOKRAT SPREGOVORIL TOV. FRANC LESKOŠEK-LUKA

V počastitev 40-letnice KPJ in SKOJ ter na čast predvojnega zleta Svoboda, 7. julija 1935. leta, je bil v nedeljo, 12. julija v Celju republiški zlet Svobod, ki se ga je udeležilo nad 25.000 ljudi iz vseh predelov naše domovine. Na zaključku velike kulturne in politične manifestacije je bilo na športnem prostoru v Mestnem parku politično zborovanje, ki ga je začel predsednik Okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev v Celju ANDREJ SVETEK. Pri tem je še posebej pozdravil pokrovitelja zleta in člana Izvršnega komiteja CK ZKJ FRANCA LESKOŠKA-LUKO, člana Izvršnega komiteja CK ZKS VIDO TOMSIC, člana Izvršnega komiteja CK ZKS IVANA REGENTA in BORISA ZIHERLA, predsednika Zveze Svobod in prosvetnih društev Slovenije VLADA MAJHNA, zastopnika Kulturno-prosvetnega sveta Jugoslavije LILJO ČALOVSKO, sekretarja Glavnega odbora SZDL FRANCA KIMOVCICA-ZIGO, podpredsednika Izvršnega sveta LRS dr. JOZO VILFANA, predsednika Republiškega zbora Ljudske skupščine PAVLA ZAVCARJA, člana KPJ od 1919. leta in udeleženca Prvega kongresa KPJ MARJANA POPASIČA, sekretarja OK ZKS Celje FRANCA SIMONICA, predsednika OLO Celje RIKO JERMANA ter številne predstavnike javnega, kulturnega in političnega življenja.

Ko so združeni pevski zbori z nad 1.000 člani ob spremljavi godbe na pihala, ki je štela več kot 200 godbenikov zapeli pod vodstvom Borisa Ferlinca »Našo pesem«, »Mlado gardo«, »Pesem 14. divizije«, »Pesem o svobodi« in »Internacionalo« je burno pozdravljen stopil na govorniški oder tovariš Leskošek, ki je dejal:

Tovarišice in tovariši! V toku mnogih proslav 40-letnice Komunistične partije Jugoslavije, ki se tako veličastno praznujejo po vsej Jugoslaviji, je pravilno, da

proslavljamo tudi datum, ki se ne more in ne sme pozabiti, to je: velike manifestacije zleta »Svobod« julija 1935. leta v Celju, ki se je vršil ob 15-letnici obstoja in delo-

vanja Zveze delavskih prosvetnih društev.

Toda tovariši in tovarišice, celjski zlet »Svobod« je bil mnogo več, kakor samo proslava petnajstletnice delovanja delavskih kulturno-pro-

držali profite. Brezposelni niso dobivali podpore, za nje ni bilo socialnega zavarovanja. V masah so stali pred poslopji borze dela. Če je kapitalist vrzel delavca na cesto, je delavec izgubil vse pravice, ki jih je poprej imel, nehal je takorekoč biti človek.

Vas je prav tako preživljala velika kriza. Na vasi se je z vso naglico vršila kapitalistična diferen-

Gostje na zletu

Tov. Leskošek med govorom

OBCINSKI LJUDSKI ODBOR IN OBCINSKI ODBOR ZVEZE BORCEV CELJE

VABITA PREBIVALCE MESTA CELJA IN BLIŽNJE OKOLICE na praznovanje praznika mesta Celja in dneva vstaje slovenskega ljudstva

SPORED PRIREDITEV

NEDELJA, 19. JULIJA:

Ob 8. uri: Razvitje zastave osnovne organizacije ZB Frankolovo pred šolo. Nato ves dan razne prireditve.

Ob 10. uri: Spominjska svečanost v vasi Visoko St. Joštu na Kozjaku, kjer je XIV. divizija izvršila proboj.

Ob 14. uri: Odkritje spominjske plošče pri Vedenikovih na Ostrožnem.

PONEDELJEK, 20. JULIJA:

Ob 18. uri: Zalna svečanost pri spomeniku na Slandrovem trgu.

Ob 18.30: Skupna seja občinskega ljudskega odbora in občinskega odbora Zveze borcev Celje v Narodnem domu.

Ob 19.30: Stafetni tek po celjskih ulicah — Promenadni koncert godbe na pihala ZPD »France Prešeren«.

Ob 20.30: »Aleksa Dundič« — jugoslovansko-ruski koprodukcijski film v letnem kinu — vstop prost. Pred predstavo razglasitev rezultatov štafeta teka in podelitev pokalov.

SREDA, 22. JULIJA:

Ves dan izleti članov Zveze borcev in drugih organizacij v partizanske kraje.

Vabimo prebivalce mesta Celja in bližnje okolice, da se prireditve udeležijo.

svetnih društev. Bil je mogočna politična manifestacija enotnosti delavskega razreda z vsemi delovnimi ljudmi, z inteligenco, študentsko mladino in posebno z delovnimi kmeti, bila je to mogočna manifestacija socialnih in nacionalnih zahtev naprednih sil na čelu z delavskim razredom in tako je postala ta kulturna prireditev demonstracija proti izkoriščevalskim protiljudskim režimom monarhifašistične Jugoslavije. Celjski zlet »Svobod«, ki ga je vsebinsko in organizacijsko pripravila Komunistična partija, je obenem dokazoval dejstvo, da je partija uspešna prebiti in razrušiti zid ilegalnosti, ki ga je okoli nje zgradil diktatorski režim. Komunistična partija se je pojavila tu, živa in neuničljiva, ker je bila povezana neločljivo z delavskim razredom in vsemi delovnimi ljudmi. Celjski zlet je dalje manifestiral dejstvo, da se je slovenski delavski razred osvestil svoje zgodovinske vloge in poslanstva, da se je pojavil iz ilegale in zatiranosti na politični pozornici organiziran in borben, kot vodeči politični faktor.

Da bi mogli razumeti okoliščine in pomen tega dogodka, je prav, da se na kratko ozremo na ekonomske in politične prilike, ki so vladale takrat pri nas.

Ekonomska položaj delavcev je bil zelo težak, že itak nizke mezde je ogrožala še kapitalistična kriza, zaradi katere je bila velika brezposelnost. Rudarji so delali samo po 10 do 14 dni mesečno in zaslužili 350 do 500 din mesečno. Kovinarjem so znižali plače za 20%, strojne tovarne v Ljubljani so odpustile 700 delavcev. V lesni industriji je vladala velika brezposelnost. Plače v Duplici pri Kamniku n. pr. so bile 0,75 din na uro za žensko in 1 din na uro za moško delovno silo; v Celju pri Catru 1,50 din na uro. V tekstilni industriji je bila situacija še težja, v tej so imele ženske najnižje plače v Kočevju, komaj 50 par na uro, največ 1,50 din. Izkoriščanje je bilo strašno. Delati so morale 10 do 11 ur in pri tem neplačane nadure 50%. Nič boljše ni bilo za mladoletnike. Se kolikor je bilo predpisov o zaščiti žene in mladoletnikov se niso izvajali, obratno, v času krize so jih še bolj izkoriščali in na njihov račun ob-

ciacija. Propadali so srednji in mali kmetje, postajali so vse bolj ekonomsko odvisni od vaških mogotcev, kulakov in od bank, postajali so bajtariji in dninarji, odhajali s trebuhom za kruhom v mesta in se izseljevali v inozemstvo. Davki in dolgovi so upropaščali male in srednje kmete, saj so samo v Sloveniji bili kmetje zadolženi za 2 milijarde din. Zato so bili rubeži na dnevnem redu. Če bi šlo tako dalje, bi kmetje v nekaj letih ostali popolnoma brez zemlje in brez strehe, vse bi jim pobrali veleposestniki in buržoazija.

Z malimi obrtniki ni bilo nič boljše. V bankah in hranilnicah so bili zadolženi za 120 milijonov din, pri svojih dobaviteljih pa gotovo 2- do 3-krat več.

Kmetom je postajalo vse bolj jasno, da ni druge rešitve, kakor revolucionarna borba skupaj z delavci. Odporu in boju delavskega razreda se je pridružil tudi velik del študentske mladine in delovne inteligence. Saj je socialno in nacionalno zatiranje v stari Jugoslaviji tudi njih postavilo v brezizgledno situacijo.

Težki ekonomski položaj, vpliv mednarodnega delavskega poleta in naprednega gibanja, pravilna linija in borba Komunistične partije, so omogočili, da se je ekonomska borba delavskega razreda krepila in širila, da je prerasčala v politično borbo. Tako je bilo v letu 1933 pet večjih ekonomskih akcij, v letu 1934 jih je bilo že 18, v letu 1935 pa 32. V letu 1936 je bilo 48 mezdskih gibanj, med temi je bilo 19 štrajkov. Tako je stopilo delavstvo pod vodstvom Komunistične partije v ostro borbo z reakcionarno buržoazijo za izboljšanje svojega ekonomskega položaja. Njihovi borbi so se pridružile revolucionarne akcije na vasi in demonstracije in štrajki študentske mladine.

V težkih letih po šestjanuarskem udaru 1929, v času besnega preganjanja ne samo komunistov, ampak vsega, kar je bilo naprednega, demokratičnega, je za nekaj let uspevalo socialdemokratskim, klerikalnim in nacionalističnim voditeljem, da so razdelili delavce in jih uspeli držati v pasivnosti. Posebno so borbenosti delavcev škodovali (Nadaljevanje na 2. strani)

XVI. MARIBORSKI TEDEN
31. JULIJA do 9. AVGUSTA 1959

NOVA VSEBINA — ČLOVEK, DRUŽINA, KOMUNA
SERVISNE DELAVNICE STANOVANJSKE SKUPNOSTI, OBRAT DRUŽBENE PREHRANE V OBRATOVANJU, GOZDARSKA RAZSTAVA, SODOBNO STANOVANJE, MODNA REVUJA, VINSKA POKUŠNJA, INDIVIDUALNI RAZSTAVLJALCI, ZABAVNI PARK, NA ŽELEZNICAH 25 % POPUSTA.
Združite obisk Mariborskega tedna z obiskom pohorske vzpenjače!

Ob letošnjem PRAZNIKU CELJA

(Nadaljevanje s 1. strani)

V vsej veličini se pomen današnje ustroja pokaže šele, če ga primerjamo s preteklostjo. Kdaj je n. pr. delavec odločil o svojem življenju in usodi, kdaj je mogel reči tovarnarju Westnu ali cinkar- niški družbi: »Gospod, pokažite za- ključne račune in gospodarsko sta- nje podjetja, da bomo porazdelili sredstva tako, da bo to najbolj prav za nas in celotno delovno skup- nost.« Za tako predznanost bi dobil zapor, ali pa bi ga proglasili za nepristnežnega. In danes? Delavec lahko vidi kam grejo sredstva, ude- ležen je pri dobičku, sodeluje pri gospodarskih ukrepih... Delavski svetli in upravniki odbori so mesto, kjer lahko uveljavlja svojo voljo. Razumljivo pa je, da je zato treba biti tudi usposobljen. Kot taki, lah- ko delovni ljudje preprečijo sleherne pojave nepravilnosti egoističnih tendenc posameznikov.

Mnogo imamo še tribun, kjer dr- žavljanji uveljavljajo svoje težnje. V zborih proizvajalcev, najrazlič- nejših svetih (Svet za kulturo in prosveto, Svet stanovanske skup- nosti, potrošniških svetih...). Za nepravilnosti danes vsakdo odgo- varja. Kdo je včasih vprašal tr- govca, ki si je na nepošten način pridobil premoženje, kje ga je do- bil? Pa naj je to bilo iz žuljevih rok ali pa s spretno mahinacijo va- lutne politike na škodo skupnosti. Kdor je znal bolje izkoristiti nena- pisane zakone trgovine (uradno do- voljene goljufije) je obogatel in postal celo bolj spoštovan. V upravi in gospodarstvu so mnogi načrtni propadli, ker si je korumpirana go- spoda družbeno sredstva razdelila. Castiljive veljave ni klical nihče na odgovornost, kajti vrana vrani nikoli ne izkljuje oči. Ljudstvo pa je bilo prikrajšano za marsikatero dobroto.

V letih po osvoboditvi je naša občina napravila neizpodbitno ve- lik napredek. Saj je to mogoče opa- ziti že na zunaj: v izgradnji, pre-

urejanju mesta, širjenju podjetij... Lahko rečemo, da smo ustvarili ču- dež v malem, zlasti z ozirom na to, kaj so v enakem obdobju ustvarili v preteklosti stari režimi. Tudi tisti, ki se ne bavijo s politikom, morajo priznati napredek. In vse to zopet ni slučajno. Vse to ureja sila, ki dejansko dela za koristi skupnosti. Naša Zveza komunistov, Sociali- stična zveza delovnega ljudstva in razne množične organizacije skri- bijo za program, ki življenje vodi k napredku in okviru naših zmognosti. Kar sta VII. kongres ZKJ in IV. kongres ZKS določila v zveznem in republiškem merilu, to sta ob- činski konferenci ZKS in SZDL pri- krojili potrebam občine Celje. Naša osnovna in skupna dolžnost je pre- vsem poglobljati socialistično de- mokracijo in nadalje utrjevati naš družbeni sistem. Pred nami so še mnoge težke naloge, ki jih bo re- ševali, zato je treba nenehno skrbeti za vsestransko vzgojo po- sameznika, kajti le tako bo uspešno reševal naloge v proizvodnji, v svetih in organizacijah kjer delu- je. Ne sme nam biti vseeno, kako delujejo n. pr. sveti stanovanske skupnosti, svet za kulturo in pro- sveto, potrošniški svetii itd.

Veliko število državljanov pri- tem delu še sodeluje, toda za uspeš- nejše delo je treba čim širši krog zavestnih sodelavcev. Od nas sa- mihi, od naše prizadevnosti je od- visno, kakšni bodo rezultati dela, koliko bomo lahko poželi in kaj bo- mo sploh imeli. Če bo delovna sto- rdnost večja, bodo sadovi gotovo večji.

Vsako leto se ob občinskem praz- niku radujemo novih zmag, ven- dar moramo stremeti, da bodo te z- mage ob bodočnosti čim večje. Mo- ramo biti vredni naslednikov tistih, v čigar spomin naš praznik praznu- jemo, da bomo zvesti tradicijam, za katere so se oni borili, da bomo ostali čvrsta skupnost, ponosnih, odločnih in svobodnih ljudi.

RAZSTAVA IZOBRAŽEVALNE DEJAVNOSTI

Ce so organizatorji zleta Svobod uvrstili v program zletnih prire- ditev tudi razstavo izobraževalne dejavnosti, to ni naključje, temveč načrtni prikaz tiste dejavnosti in njene organizacije, ki ji gre v naših Svobodah prvo mesto.

Center izobraževalne dejavnosti pri celjskem okrajnem svetu Svob- od in prosvetnih društev pred- stavlja Ljudska univerza. Njeno prizadevanje so te dni prikazali v dveh izložbenih knji »Volne«.

Ceprav je razstavno gradivo sa- mo dovolj zgornjo, smo se obrnili še do vodje Ljudske univerze, pro- fesorja Jakla s prošnjo, da nam še sam posreduje nekaj podatkov in misli o načrtih in problemih naše- ga izobraževalnega centra.

Izobraževanje v okviru Ljudske univerze, ki bi ji zaradi njenega namena bolj pristojalo ime Delav- ska univerza, poteka v petih sme- reh: s predavanji, s seminarji in tečaji, s šolami za odrasle in s knjižnicami. V preteklem letu je bi- lo 418 predavanj, ki jih je poslu- šalo 26.070 ljudi, 19 seminarjev in tečajev s 341 udeleženci, 11 šol s 356 slušatelji, delovalo pa je brez celjske mestne in študijske knjiž- nice 94 knjižnic, ki so izposodile 67.510 knjig; navedenim knjižnicam je priključnih 12 čitalnic.

V organizaciji predavanj vse bolj zmaguje težnja po uvedbi stalne oblike, to je seminarja, tečaja ali šole. V luči 40-letnice naše Partije so prevladovala predavanja iz zgo- dovine razvoja delavskega gibanja in Komunistične partije Jugoslavi- je, toda najbolj so bila obiskana

zdravstvena predavanja. Predava- nja, posejana z drugimi izobraže- valnimi panogami po vsem širnem celjskem okraju, niso — kakor bi kdo mislil — oskrbeli zgolj celjski predavatelji; sam Zalec je n. pr. imel na razpolago 20 predavateljev iz vrst lokalnih prosvetnih in jav- nih delavcev ter strokovnjakov. Ve- čino vseh predavateljev še vedno predstavlja prosvetni delavec.

Na programu je bilo deset tem, ki so jih obdelali člani pedagoške- ga društva, šolski zdravnik, telo- vadni učitelj, javni tožilec in drugi. Na pobudo okrajnega sindikalnega sveta je bila organizirana tudi vr- sta tečajev najprej za kvalificirane, za tem še za visokokvalificirane de- lavce. Obiskovali so jih delavci raz- nih strok.

Pri predavanjih vseh vrst, se uporabljajo avdiovizualna sredstva, med katerimi je na prvem mestu diafilm. Ta sredstva so na razpo- lago tudi predavateljem, ki nasto- pajo sicer izven Ljudske univerze. Za pouk ima univerza na razpolago tudi skripta lastne izdaje.

Med največje uspehe Ljudske univerze v zadnjem času pa je re- ba šteti organizacijo tečajev za iz- pit čez prvi oziroma čez drugi let- nik strojnega in elektrostrojnega oddelka tehnične srednje šole. Ta tečaj predstavlja pravzaprav zame- tek redne tehnične srednje šole. 21 tečajnikov prvega letnika in 18 te- čajnikov drugega letnika je pred izpitno komisijo ljubljanske srednje tehnične šole uspešno opravilo izpit čez prvi oziroma drugi letnik. Ne- kaj med njimi je celo odličnjakov in bi bila prava škoda, če ne bi v jeseni mogli s študijem nadaljevati. Postavljen je bil predlog, da bi po- zgledu jeseniške železarne, tudi v Celju pod patronatom tega ali ona- ga industrijskega podjetja organi- zirali podružnico ljubljanske sred- nje tehnične šole.

G. G.

(Nadaljevanje s 1. strani)

dovali socialdemokrati, ki so svoje izdajstvo skrivali za socialistične fraze. Zaradi njihove politike »naj- manjšega zla«, delavski razred ni dovolj ostro reagiral na udarce buržoazije, zato so delavci v teh letih mnogo izgubili.

Udeleženci zleta prihajajo...

Kljub večletni šestojanuarski dik- taturi, ki si je na vse kripilje pri- zadevala uničiti delavsko kulturno, politično in sindikalno gibanje, se to zaradi ostrega odpora delavskega razreda ni posrečilo. Komunistična partija je v tem času bila divje pre- ganjana in potisnjena v globoko ilegalo, toda ne glede na to, je pri- tegaovala v svoje vrste najodločnej- še in najpožrtvovalnejše borce.

Komunistična partija, ki se je te- kom let kljub preganjanju, zapira- nju in ubijanju njenih članov kon- solidirala, je uspela, da v borbi pro- ti diktaturi in fašizmu in za zbolj- šanje položaja delovnih množic ustvari močna revolucionarna sre- dišča in si zagotovijo vedno večji vpliv v delavskih množicah. Komu- nistična partija se je vedno bolj razvijala v resen politični faktor v državi.

Herojski odpor in požrtvovalnost v boju z diktaturo sta pakazala, da je zrasel nov lik revolucionarnega borca do kraja predanega delavske- mu razredu v boju za zmago pra- vične stvari. Zato tudi diktatura, ne samo da ni mogla dotlej kljub 15- letnemu divjanju uničiti Komu- nistične partije, ampak jo je naspro- tno še ojačala.

Del poverke na zletu Svobod

POGLED PO SVETU

Menda ni odveč, če v tem vročem poletju spregovorimo posebej o nemškem vprašanju, vprašanju, ki že od tistih časov, ko so se pogovar- jali Stalin, Roosevelt in Churchill, kaj bo z Nemčijo storiti po zmagi, najbolj zapleteno in kočljivo, naj- vidnejši izraz zapletenosti povojne politike v svetu. Vprašanje, o kate- rem je bilo v 14 letih po vojni nič- koliko besed, ki pa so bolj zakri- vale pravi namen diplomatskih atak na ta oreh, kakor pa odkrivalo.

Do leta 1949 je veljala parola: Nemčijo je treba razdeliti in jo raz- deljeno izkoristiti. Zavezniki so se trudili, kako bi se čimbolj zagrizli vanjo in začrtali položaje v smi- slu potsdamskih in jaltških dogo- vorov. Meje kon so se do leta 1949 poglobile, Nemčija pa je pri tem ostala pasivna.

Partija je znala porabiti vse mož- nosti ilegalne in legalne ustmene in pismene propagande, da je delov- nim ljudem kazala pot in način bo- ja. Čeprav ilegalna, se je trdno povežala z delavskim razredom in z vsemi naprednimi in demokratič-nimi množicami. Dejavnost komu- nistov se je prenesla iz ozke ilegale v sindikalne organizacije, prosvet- na in druga društva povsod tja, kjer so se udeleževale množice de- lovnihi ljudi; komunisti so s svojim konkretnim delom in zgledom po- kazali množicam, kaj je pravilno in kaj ne, kako je treba delati in kako se boriti.

Delavci v Sloveniji so bili tedaj razbiti in organizirani v treh sin- dikatih, mnogo pa jih sploh ni bilo sindikalno organiziranih. Načelo komunistične partije je bilo: »Organi- zirati je treba vsakega delavca v eno organizacijo, brez razlike na politično prepričanje, obenem pa je treba utrjevati in razvijati enotnost vsega delavstva, predvsem na te- renu v tovarnah, rudnikih in dru- god pri vsakodnevnem boju za eko- nomski in politične pravice delav- cev.

V nadaljevanju svojega govora je tovariš Leskošek analiziral stanje tik pred celjskim zletom Svobod 1. 1935 in sam zlet, ki je bil odraz sil- nega porasta množičnih akcij, ki jih je organizirala Komunistična parti- ja. Popoldansko zborovanje, kate- remu je prisostvovala ogromna množica, je bila veličastna manife- stacija, ki je v svojem političnem poletu presežala vsa pričakovanja. To je bila odločna manifestacija za sindikalno in politično enotnost de- lavskega razreda, za zvezo s kmeti, za demokratične in narodne svobo- štine.

Spričo take manifestacije so se izjalovile nakane socialdemokrat- skih voditeljev, ki so bili nasprotni- ki resnične delavske enotnosti, ki so hoteli ta zlet izkoristiti kot potrdilo svoje razbijaške politike in dobiti od manifestacije pristanek za usta- novitev svoje socialdemokratske stranke.

Po tej veličastni manifestaciji, ki je bila prava demonstracija proti režimu Stojadinovič-Korošec, je slednji razpustil Zvezo kulturnih društev Svobode z vsemi 38 podru- žnicami. Socialdemokrati so razpust Svobode sprejeli brez protesta, de- lavske množice pa, ki so bile v Cel- ju, in ves slovenski proletarijat pa je ta dan v svoji manifestaciji od-

klonil in obsodil razbijaško politiko socialdemokratskih voditeljev. V nešteti novih delavskih društvih, v sindikatih itd. pa se je Partija po- vezala z delavskim razredom, ga usmerjala in vodila.

Zatem je tovariš Leskošek orisal položaj, v katerem so vlada Stoj- adinovič-Korošec in ostale, ki so ji sledile, iskale spricho vse večjega nezadovoljstva in odpora ljudskih množic in vse večjega demokratič- nega gibanja pod vodstvom Komu- nistične partije oporo pri italijansko fašističnih gospodarjih.

Po prihodu tovariša Tita na čelo Komunistične partije Jugoslavije, se je Partija še bolj okrepila in po- stala odločujoč politični faktor. Osnovna je bila komunistična parti- ja Slovenije, ki je omogočila sis- tematično delo na omasovljenju Partije, posebno iz vrst industrij-

Te dni smo v Ljubljani imeli IV. kongres Zveze komunistov Sloveni- je, ki je v okviru teh splošnih smer- nic razpravljaj o naših sedanjih ne- posrednih nalogah.

Te so predvsem v nadaljnjem razvoju proizvodnih sil pri nas in v nadaljnjem razvoju novih socia- lističnih družbenih odnosov. Kon- gres je posebno poudaril vlogo de- lavcev, neposrednih proizvajalcev pri tem. Povečati produktivnost de- la, razviti materialno in politično zainteresiranost proizvajalca kot go- nilno silo družbenega napredka, bo- riti se proti birokratskemu pod- cenjevanju organov delavskega in družbenega upravljanja.

Posebno je kongres poudaril nu- nost še večje angažiranosti delav- cev v naši komunalni samoupravi in na vseh področjih družbenega živ- ljenja.

Na zletu so nastopili združeni pevski zbori

skega delavstva in pritegnitev v boj.

V zaključnem delu svojega govo- ra je tov. Leskošek še opozoril na vodilno vlogo Komunistične partije ne samo v času ljudske revolucije, temveč prav tako po zmagovito končani borbi. Svoj govor pa je za- ključil z besedami:

Tovarišice in tovariši!
Naša nadaljnja pot je jasna. Pro- gram Zveze komunistov, ki smo ga sprejeli na VII. kongresu v Ljub- ljani, je naše novo močno orodje. Mi stojimo na trdnih tleh in pred nami so svetle perspektive.

VII. kongres je v svojih doku- mentih, zlasti pa v Programu anali- ziral razvoj sedanje družbe in od- redil poglede in stališča jugoslo- vanskih komunistov do splošne pro- blematike družbenih, gospodarskih in političnih odnosov v svetu. Kon- gres je analiziral izkušnje naše bo- rbe za socializem in socialistično iz- gradnjo v drugih državah in na te- melju tega dal smernice in naloge za naš nadaljnji boj za izgradnjo socialistične družbe.

Po govoru tovariša Leskoška so nekaj pesmi zapeli še združeni pevski zbori, med njimi tudi pesem »Delu čast in oblast«, ki sta jo Mile Klopčič (besedilo) ter Rado Simoniti (uglasbil) posvetila celj- skemu zletu Svobod. Ob koncu veličastnega zborovanja pa so združene godbe na pihala pod vodstvom Rudolfa Starčiča zaigrale še Arničvo skladbo »Kladivarji novega sveta«, ki jo je skladatelj prav tako posvetil tej veliki manifestaciji.

Program zletnih prireditev so že prejšnje dni izpolnile najraz- ličnejše razstave, kot »40 let KPJ«, nadalje likovna razstava amaterjev Slovenije, razstava izobraževalne dejavnosti ipd. Na večer pred zletom je v celjskem gledališču gostoval delavski oder Svobode-Center iz Trbovelj, ki je uprizoril Kaiserjevo igro v treh dejanjih »Vojak Tanaka«. Poleg tega je bilo še več promena- dnih koncertov. Po prihodu nedeljskih in posebnih vlakov pa se je skozi celjsko mesto razvila dolga povorka desetstisočev udeležencev zleta Svobod.

Naj živi socialistična Jugoslavija!
Naj živi delavski razred!
Naj živi Zveza komunistov s to- varišem Titom na čelu!

da požre Zahodna Nemčija Vzhodno ali pa narobe.

Jeseni leta 1958 (27. novembra) pa je nastopil Hruščev v Palači športov na zaključni proslavi Go- mulkinega obiska in predlagal ob navzočnosti poljskih prvakov, naj postane Berlin svobodno mesto brez zaveznikiških čet. Pogajanja bi naj- se začela 27. maja 1959. Rok so Rusi kasneje raztegnili, vendar z opombo, da bodo izročili vzhodni Berlin DR Nemčiji, s tem pa vso oblast nad zahodnimi dostopi v Berlinu, če se Zahod ne bo hotel pogajati.

Hruščev je svoje dosegel. Zahod se je odločil za konferenco zunanjih ministrov, celo za sestanek na naj- višji ravni, SZ je močno vzdignila pomen DR Nemčije, ki je Zahod sicer ne priznava, a je v Zenevi se- del z njo skoraj pri isti zeleni mizi.

Eno je pri vsem tem gotovo, da se Nemčija ne bo združila niti po volji Zahoda niti Vzhoda. Načrtni obeh preveč zaudarjajo po krvi in po najhujših strasteh pohlepa po oblasti in lasti. Zato je zanimivo, da nastopa delavski razred Vzhodne Nemčije kot tisti činitelj, ki bi edi- ni zmogel rešiti najtežje svetovno vprašanje in končati drugo sve- totno vojno.

Kdo bi dvomil o tem, da je to obenem vprašanje, od katerega je odvisno, ali se bo miroljubna ko- eksistenca v svetu v resnici uvelja- vil!

T. O

DELOVNI KOLEKTIV

LESNO-INDUSTRIJSKEGA KOMBINATA

„SAVINJA“ Celje

CESTITA OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN DNEVU VSTAJE
SLOVENSKEGA LJUDSTVA VSEM DELOVNIM LJUDEM
IN KOLEKTIVOM!

Zaenkrat

brez zadržkov

Komisija za nacionalizacijo Občinskega ljudskega odbora Celje je v teh dneh izdala prve odločbe o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč. Doslej je komisija največ delala na zemljiščih, ki spadajo v ožji gradbeni okoliš in so po Odloku Okrajnega ljudskega odbora Celje nacionalizirani. Čim bo to zemljiško-knjižno izvedeno, bo vsak dosedanj lastnik zemljišča vedel katero zemljišče spada v ta ožji gradbeni okoliš ter bo z ostalim zemljiščem lahko prosto razpolagal. Komisija za nacio-

NOVA BOLEZEN

Diagnoza: Nacionalizacija!
Zdravljenje: Osemurni delavnik!

nalizacijo bo seveda v vsakem primeru zemljiško-knjižnega prenosa takega zemljišča (pri prodaji, zamenjavi itd.) morala izdati posebno odločbo, da zemljišča ne spadajo v tisti gradbeni okoliš, kjer so nacionalizirani.

Glede najemnih zgradb je komisija predhodno že izločila vse tiste primere, ki nesporno ne pridejo po Zakonu o nacionalizaciji v poštev za obravnavanje. Takih primerov je komisija ugotovila 14. Stranke so bile o tem pisno obveščene. Za vse primere, ki so sporni, oziroma kjer so stranke nepopolno in neresnično navedle dejansko stanje, pa je komisija naročila finančnemu organu občine, da ugotovi po potrebi na kraju samem vse potrebne

podatke, s čimer bo zagotovljena pravilna in zakonita rešitev komisije, ko bo odločala, ali je posameznik na nepremičnina po zakonu nacionalizirana.

V primerih, kjer obstajajo potrebni podatki, o površinah, lastništvu itd., pa bo finančni organ ljudskega odbora takoj vložil zahtevo pri pristojni občinski komisiji za nacionalizacijo na ugotovitev predmeta nacionalizacije. Komisija za nacionalizacijo bo po en izvod tega zahtevka poslala prejšnjim lastnikom, ki bodo lahko v roku 8 dni vložili pri komisiji ugovor, če se z zahtevkom ne bi strinjali. Po Zakonu o nacionalizaciji najemnih zgradb in zemljišč, ostane v nacionalizirani hiši v lasti prejšnjega lastnika, ki ni pravna oseba, na njegovo zahtevo in po njegovi izbiri eno od stanovanj, ali pa dve stanovanji, če nimata skupaj več kot 4 sobe, pri čemer se ne računajo stranski prostori. Ta izločitveni zahtevek lahko uveljavlja prejšnji lastnik že v ugovoru zoper zahtevo za ugotovitev predmeta na-

cionalizacije. Lahko pa ga bo seveda uveljavljal pri komisiji tudi pozneje, ko bo že izdana odločba, vendar najkasneje v 3 mesecih, ko mu je bila vročena zahteva za ugotovitev predmeta nacionalizacije.

Prizadete osebe imajo pravico pritožbe na Okrajno komisijo za nacionalizacijo, ki bo zadevo dokončno rešila.

Po pravomočnosti odločbe se bo takoj pričel postopek za odmero odškodnine za nacionalizirano nepremičnino prejšnjemu lastniku. Za ta postopek je pristojen na prvi stopnji finančni organ občine. Zoper odmero odškodnine ni pritožbe, ali upravne spora, pač pa bo lahko prejšnji lastnik zahteval v 30 dneh od vročitve odločbe o odškodnini, naj odškodnino odmeri pristojno okrajno sodišče. Zoper sklep tega sodišča pa je v roku 15 dni dopustna pritožba na višje — okrajno sodišče.

* sodobne
* „šurmanske“
* gostilne“

MoTeLi

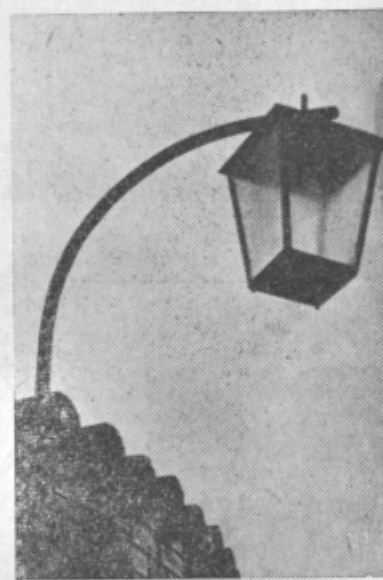
Stara občestna gostišča, ki so v dolgem obdobju »konjske vprege« slovela, ne morejo več zadostiti sedanjim potrebam. Brez teh pa tudi ne gre, posebno še ko vemo, da cestni promet iz leta v leto silovito narašča. Zato je razumljiva pobuda, ki je prišla iz zveznih turističnih krogov, da se ob važnejših jugoslovanskih cestah zgradijo primerna gostišča z garažami. To so »moteli«.

Prvotno je cesta Ljubljana—Maribor po čudnem naključju izpadla iz seznama pomembnih cest, ob katerih se bodo gradili moteli. Vendar so to pomoto odpravili. Celjski turistični in gospodarski krogi se zavzemajo, da bi gradili po en motel v Konjicah in v Sempetru. Odločitev pa je odvisna od splošne razporeditve teh gostišč in še ni gotovo ali bodo gradili oba, ali samo enega in v tem primeru — katerega.

Zavod za napredek gospodarstva je izdelal načrte za oba. Z obema se bodo tudi udeležili 31. zveznega natečaja, ki je namenjen prav gradnji motelov.

Sempetrski motel, ki bi naj predvidoma stal nekje nasproti doma družstva Partizan, bi naj imel 19 tujskih sob s 47 ležišči, 10 garaž, sodobno restavracijo in bife. Za Konjice pa predvidevajo nekoliko manjšega — 15 sob s 45 posteljami in 6 garažami. V tem tudi ne bi bilo restavracije, temveč le »snack-bar« — ameriški stil priročnega prehodnega bifeja. Oba načrta sta narejena tako, da bo stavbe pozneje možno brez težav razširiti.

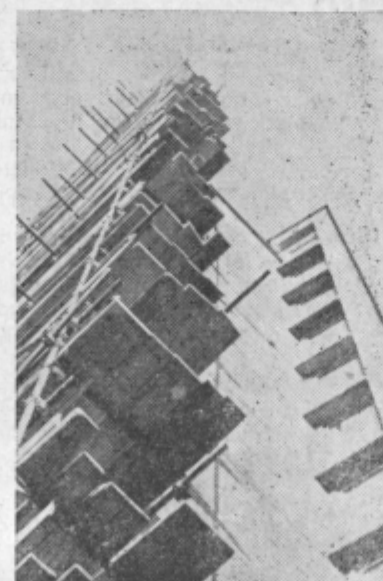
Kakor koli — oba ali samo eden — bo zgraditev motela v celjskem okraju velika pridobitev za domači

turizem. Če pa že ne bosta prišla na vrsto sedaj oba, je še vedno čas, da se načrt za drugega uresniči pozneje. Cestni promet bo namreč še naprej naraščal — to pomeni nove potrebe.

Vreme jim pomaga

Sedanje lepo in toplo vreme je izredno ugodno za nemoteno obratovanje opreke v Lotah pri Konjicah, saj se opeka naglo suši, medtem ko se v času deževja ni mogla. Kljub temu, da delajo s polno zmogljivostjo, grede izdelki vsak dan sproti v prodajo.

Zabja perspektiva na Otoku

NOVE CESTE NA OTOKU

Komunalna ureditev naselja Otok hitro napreduje. Buldozerji so že izravnali trase bodočih veznih cest. Istočasno pa gradbinci polagajo tlak. Računajo, da bodo s sredstvi, ki jih je za komunalno ureditev Otoka namenila občina vsaj v glavnem opravili vsa predvidena dela. Člani stanovanjske skupnosti so se tudi obvezali, da bodo pomagali pri urejanju njihovega naselja.

POTREBNI SO STROKOVNJAKI TUDI ZA

***** PREPROSTA

Analiza usposobljenosti delovne sile v celjskem okraju je pokazala vrsto slabosti. Tako je pri nas kar okoli 50 odstotkov visokokvalificiranih in kvalificiranih delavcev. Vendar iz leta v leto ugotavljamo, da rezultati dela niso najboljši. Od kod to?

V gospodarstvu je okoli 300 delavcev, ki jih lahko štejemo za poklice. Strokovne šole pa vzgajajo ljudi le za 30 poklicev, in še to v glavnem one, ki jih uvrščamo med režijske. Osnovnega delavca — proizvajalca pa v šolah ne izobrazujemo; še več — tudi k delu ga privajamo nenačrtno. Če pa upoštevamo, da je teh preko 90 odstotkov, si moramo priznati, da je to velika hiba našega gospodarstva.

Zaman bi iskali, rešitev v krepitvi strokovnega šolstva. Tega dela šole ne bi zmogle. Zlasti se zato ne, ker je za osnovnega delavca v proizvodnji predvsem pomembno, da

obvlada svoje določeno delo in le en stroj ali pa skupino strojev ene faze dela. Tudi gojenci, ki pridejo iz strokovnih šol, tega ne prinesejo sabo.

Odtod tudi zamisel, da bi si podjetja v posebnih lastnih izobraževalnih centrih sama usposabljala ljudi za posamezna delovna mesta. Ta sistem ima tri velike prednosti — načrtno izobraževanje delavca proizvajalca, hitrejšo in popolnejšo izobrazbo za določena dela in končno, kar je zelo pomembno — pravilno izbiro ljudi za določena dela. V naprednejših deželah so s tem načinom dosegli ogromne uspehe.

— NOVI STROJI —

ZA IZVOZ

V tovarni usnjarskih strojev prav v teh dneh dokončavajo izdelavo usnjarskih strojev v skupni teži nad 100 ton, ki jih bo to podjetje poslalo v Sudan. Podjetje bo stroje s svojimi delavci tudi montiralo na mestu, kjer bodo dokončali novo tovarno v teku letošnjih poletnih mesecev.

V tovarni kovinskih izdelkov in livarni v Vitanju so letošnji polletni plan po količini in sortimentu prekoračili za 13 %, plan prodaje pa celo za 40 %. Glavni vzrok za

to ugodno izpolnjevanje nalog je v ugodnih tržnih razmerah, kar za njihove kovinske izdelke pride najbolj do izraza v prvi polovici leta. Prav temu je deloma pripisati tako visoko prodajo z ozirom na zaloge iz lanske jeseni, na drugi strani pa je imelo ugoden finančni učinek tudi večje naročilo izdelkov iz livarne za inozemstvo.

KONKURENCA

na žalskih ulicah

Konkurenca pa taka...

Keramična industrija Liboje je v zadnjih dveh letih silno napredovala. Uredile so se notranje razmere, izboljšanje je proizvodni postopek — s tem pa posredno tudi kvaliteta njihovih izdelkov. Tržišče, ki se jim je pred časom še odmikalo, so osvojili. Vendar to ne moti njihove »konkurence«. Proizvajalci glinene posode, ki jo še tu in tam uporabljajo na kmečkih domačijah ob tržnih dneh tudi Žalcu razstavijo svoje blago. Vendar ljudje, kot kaže naša slika po teh izdelkih neznatno posegajo.

Žena • dom • družina

OTROCI POMAGAJO ODRASLIM

OTROSKI HISNI SVET NA TITOVEM TRGU

Presenetilo nas je obširno pismo otroškega hišnega sveta s Titovega trga št. 6, 7 in 8. Vendar je njihovo delo treba najprej in predvsem toplo pozdraviti, pa o njem poročamo.

Sedaj teče 13. mesec obstoja otroškega hišnega sveta. Ze ob začetku se je vključilo 25 otrok, vsi pripravljeni, da prispevajo vse svoje razpoložljive moči in vestno sledijo vodstvu, ki so si ga sami izvolili. Takoj po ustanovitvi so očistili odpadni material iz velikega dvorišča, s tem pa so že pridobili prostor za svoje igre, prostor, ki je odgovarjal tudi higienskim zahtevam. Ze drugi mesec po ustanovitvi so imeli prvo prireditev — žal kar na dvorišču. Nekaj podobnega so pripravili za Novoletno jelko, vendar niso uspeli, ker niso imeli primernega prostora, na dvorišču pa je bilo prehladno.

Zelo lepo pa so proslavili 40 let KPJ in SKOJ. Sodelovali so vsi — pripravili so svoje dvorišče, ga okrasili in bili zasluženo deležni številne udeležbe in vsega priznanja. Program z vsebino iz narodnoosvobodilnega boja je bil pester in odlično pripravljen. Za uvod pa je njihov predsednik prikazal aktivnost KPJ od začetka do danes. Proslavo so zaključili s pesmijo »Lepo je v naši domovini biti mlade«.

Poleg tega skrbijo otroški hišni svet za red na dvorišču. Teži za tem, da se igrajo vsi skupaj. Med temi skupinskimi igrami je priljubljena štafeta, igre z žogo itd. Neposlušne kaznujejo s prepovedjo

udeležbe pri skupnih igrah in na izletih. V hranilnici imajo naloženega nekoliko denarja. Sprva so bili to le njihovi mali prispevki, pozneje pa so zaslužili s prireditvami (prostovoljni prispevki so bili namreč slika odobravanja njihove aktivnosti od strani staršev). S tem kupujejo športne rekvizite in organizirajo izlete. Bili so že na Svetini in dobrega razpoloženja jim ni mogel pokvariti niti dež. Tu so tudi srečali tovariša Zagarja, kateremu so se tako prikupili, da je prispeval v njihovo blagajno celega tisočaka. Danes se mu na tem mestu za to najlepše zahvaljujejo. Zahvaljujejo pa se tudi neznanemu šoferju, ki je ob isti priložnosti 5 najmlajših odpeljal v Celje.

Cesa pa si najbolj želijo? Da bi jim dovolilo Društvo inženirjev in tehnikov uporabljati za prireditve njihovo dvorano v zgradbi št. 6.

UTIŠAJMO RADIO NA SOBNO JAKOST

Vam ni prijetno, če se po delu vrnete domov, vaš sosed pa praznuje dopust na ta način, da ves dan sedi na vrtu in sledi dogodkom iz vsega sveta na ta način, da ima radio vključen v I. nadstropju in seveda odprti do zadnjih možnosti. Tudi vam »gre na živce«, če sosedovalec posluša radio tako glasno, da se vam kar kreše v glavi.

Ne počenajte tega sami, ker se v tem primeru ne morete pritoževati nad drugimi.

Drugi del tega pa je naše zdrav-

je. Nič ni slabšega kot vrečec radio takrat, ko iščemo zaslužen počitek doma. Mislimo na naše otroke, ki so morda občutljivejši kot mi, pa jim s tem dajemo podlago za sprva rahla, pozneje, sprčo neprijetnosti, ki se vedno resnejša živčna obolenja.

Mislimo tudi na to, da ni pravi nas zanimivo drugim, kar zanima nas in imejmo sploh vedno prižgan radio za svoj užitek in ne v vednost sosedom, da ga imamo. To vedo itak sami.

E. O.

PISMO, ki resno opozarja

Od naših bralcev dobimo večkrat zanimiva in zelo umestna opozorila. Koristijo nam, saj bi sicer lahko nekatere pomembne stvari prezrli. V enem zadnjih nas naš bralec opozarja na številne primere črnega klanja telet po objavi uredbe, ki omejuje zakol telet, ki ne dosežejo predpisane teže. V dopisu pisec pravilno ugotavlja, da razmah črnih zakolov telet lahko povzroči precejšnjo škodo živinoreji v moziški občini in da bi se zato tudi varnostni organi morali za te primere pozanimati, zlasti še, ker kaže, da so žarišča tega pojava na gotovih domačijah.

Ta primer pa je hkrati potrdilo, da podobna obvestila ne koristijo samo nam. Namreč, na zadnjem zasedanju sveta za blagovni promet so razpravljali tudi o problemih preskrbe prebivalcev z mesom, posebno še s teletino, potem ko je bil zakol telet onemogel. Tam smo tudi slišali, da črni zakoli telet še niso prerasli v pereč problem. Da pa bodo oblastni in varnostni organi, če bi taki primeri nastopili, uporabili najstrožje kazenske ukrepe. Naj jim pomagamo — v okolici Mozirja bo že treba nekaj ukreniti.

Statistični pregled

Promet v gostinstvu

od 1955. do 1958. leta

Skupaj v milijonih din:

1955 — 1.087
1956 — 1.145
1957 — 1.517
1958 — 1.743

Prodaja piva v tisoč litrih:

1955 — 449
1956 — 496
1957 — 878
1958 — 1478

Prodaja mineralne vode v tisoč litrih:

1955 — 472
1956 — 432
1957 — 609
1958 — 575

Ostale alkoholne pijače v tisoč litrih:

1955 — 99
1956 — 89
1957 — 118
1958 — 150

Prodaja vina v tisoč litrih:

1955 — 2.385
1956 — 1.772
1957 — 2.164
1958 — 1.850

Prodaja žganja v tisoč litrih:

1955 — 206
1956 — 205
1957 — 202
1958 — 221

Prodaja sadnih sokov v tisoč litrih:

1955 — 28
1956 — 28
1957 — 41
1958 — 42

Jabolčnik v tisoč litrih:

1955 — 270
1956 — 304
1957 — 462
1958 — 156

Dasiravno skupni promet v gostinstvu nenehno raste, je struktura prodaje dokaj različna. Zlasti izrazito je harmonično nihanje prodaje vina in istočasno skoraj nepričakovan porast prodaje piva. Žganje pijače ne nihanja, medtem ko jabolčnik gre v promet vsako leto slabše. Zanimiv je tudi skokovit porast prodaje brezalkoholnih pijač in sadnih sokov.

Smrt v plamenih

Prva celjska četa, ki je bila ustanovljena 20. julija 1941, je bila zaradi izdaje razbita. Trije njeni člani, skojecev Izток in Arabca Junis ter Krim, pa so zgoreli v obkoljenem mlinu pod Brezami, potem ko so si sami vzeli življenja. Nihče sicer ne bi zvedel nič natančnega o njihovem zadnjem boju, vendar junastvo, ki so ga pokazali, daje slutiti zadnje trenutke njihovega življenja.

Potem, ko je zaprasketal po strehi snop svetlobnih nabojev in se je podstrešja začel valiti črn dim, so se odločili za preboj skozi obroč Nemcev, ki so obkolili mlin. Dolgo čim niso mogli do živoga, kajti borci so se borili kot levi in čakali ugodno priliko, da se izpuste iz pasti, ki jih je obdajala...

Izток, najmlajši med njimi, se je zadnji pognal k vratom in obstal. Na pragu sta ležala Junis in Krim. Rafal jima je posekal noge, ko sta bila že zunaj. Zdad se plazila čez prag v zavetje hiše, ki se je spremenila v pekel.

Izток je zlekel enega za drugim v izbo, ki je še niso zajeli plameni. Potem se je vrnil, da bi pobral še Krimovo puško, ki je obležala v veži ob vratih. Tu je zadelo tudi njega...

Pekoča bolečina v ramenu ga je potisnila k tlom in mu za trenutek odvzela vso moč. Črn dim, ki se je valil s podstrešja, se mu je zafedel v prsa, ga dušil in mu slepil pogled. Fant se je dvignil na kolena in se plazil čez prag v izbo. Junis in Krim sta ležala tam, kjer ju je pustil. V njihovih očeh je videl grozo in sočutje. On je bil njuno zadnje upanje, zdaj pa je bil tudi sam brez moči, oblit s kurojo.

Rešitve ni več, je pomislil Izток. Nemci so trdovratno obstreljevali goreč mlin, kakor da bi vedeli, da pod plameni utripajo tri srca. Po kolenih se je spazil k tovarišema. Njegove oči so se uprle v njune: »Mlin gori... Zunaj so Nemci... Ostali so tudi najbrž mrtvi...«

Njune črne oči so uprle v njune. Nista ga razumela. Premalo časa sta bila med njimi, da bi razumela to pešično besed.

Izток je poskusil drugače. Tako kot se je navadno pogovarjal z njima. Pokazal je skozi okno in dahnil:

»Svabite!«

Junis in Krim sta prikimala. Beseda Svabi jima je bila znana. Potem je z razkropljenimi prsti nekajkrat zamahnil, češ da jih je veliko. Spet sta pokimala. Potem je pokazal dim, ki se je valil skozi priprta vrata in pogledal v strop:

»Gorile!«

Spet sta pritrdila. Toda kako jima zdaj naj dokaže, da so vsi trije izgubljeni. Uprl je svoj pogled v njuna, od bolečin spadena obraza in obupano iskal način, kako bi nadaljeval ta čuden razgovor...

Tedaj pa je Junis segel po puški. Krim je segel po svoji, ki jo je Izток držal v roki. Junis se je zapičil s pogledom v fantove oči, pokazal na cev, nato pa s prstom povrtal na svojem sencu...

Troje oči se je spet srečalo. Razumeli so se. Kako preprost domenek o tako težki odločitvi.

Izток se je stisnilo srce. V smrt... Kaj? Takoj? Pozneje? Je še kak drobec upanja?

Zdajci je nad njihovimi glavami zaropotalo. Skozi vrata so se vsule

iskre. Neznosna vročina je pritiskala v izbo, potem pa se je vsul na njih še stropni omet, da so se pokazale zoglele stropne deske. Vsi trije so uprli svoje poglede navzgor. Plamenčki so sikali skozi špranje in začeli obklopati deske tudi na spodnji strani. Dim je napolnil izbo in jih dušil.

Zunaj so odmevali strelji, ki jih je spremljalo vpitje Nemcev k predaji.

Izток se je ozrl po svoji puški, ki je bila prislonežna k oknu.

S sklonjeno glavo je stegnil roko k tovarišema. Bal se je, da bi videla solze v njegovih očeh, solze, ki jih ni prikladal dušič dim...

Dve roki sta stisnili njegovo dlan...

Potem pa se je odplazil k oknu.

Kakor da bi se odprl pekel, se je za njim na sredo izbe vsula krova-porčica žerjavica. Les je pokal kot bi streljali s strojnico. Ne, ne ta-

ko. Drugače je pokalo, kajti čisto razločno je slišal rezek tresk dveh pušk...

Zdad je bil on na vrsti... Prislonež se je ob puško, da bi z zdravno desnico napolnil cev in napel sprožilec. Iz cevi je zletela prazna čaura — ostanek zadnjega naboja...

Skozi odprtino v stropu je bruhal ogenj. Do mrtvih tovarišev ni mogel več priti. Od vročine se mu je napela koža, plameni pa so bili vedno bližje. Zdad je v Iztokovih očeh zagorel ogenj obupnega brezumja. Planil je na noge, z desnico sunkovito tresčil po oknicah, da so se sunkovito odprle, se vrnal in zakričal skozi okno:

»Streljajte! Kaj ne streljate, psi zeleni...!«

Izток ni slišal streljanja. V prsih je čutil udarec, kakor da bi se z vso silo zaletel v trd predmet. Kakor da bi v njem zagorel strašnejši ogenj od onega za njim. Potem je klečnil in se zrušil na tla. Čutil je, kako mu kri curkoma zaliva srca. Nič več ni čutil bolečin. Oči so se sušile od razbesnelih zubljev... Potem je začel tudi ogenj ugašati. Kri ga je pogasila...

Vam, ki ste padli

(Prebold se spominja svojih padlih borcev...)

Takrat, ko so bile hajke, je bilo strašno. Človek ni pomisliti ne sme. To so sami grenki, pekoči in žalostni spomini. Beseda hajka, aretacije, streljanje, zasliševanje, pretepanje režejo kakor mesarski nož. Režejo v mozek, režejo v kosti. Človeka zazebe, srh ga spreleti, srce trepeče in zastaja mu diha.

Pripodili so se kakor pobesneli volkovi. Hlastali so na vse strani. Grozili so z mrzlim svinčcem. Grozili z gumijevkami in nacističnimi torturami.

Kje so banditi? Govorite! Mi pa smo molčali. Stiskali smo zobe in iz naših oči je sijalo sovraštvo. Preprosti ljudje smo. Toda v svoji preprostosti sovražnika nič manj ne sovražimo. Nismo se bali jeklenih bajonetov, ne hladnega rezila svinčene smrti.

Hajke so šle mimo. Divji, krvavi lov je bil končan. Padle so žrtve. Naši dobri fantje in dekleta! Nikoli več ne bo vaših nasmejanih obrazov. Nikoli več ognjenega bliska vaših oči. Ne moremo verjeti. In vendar je resnica. Ni vas več. Skoraj dve sto žoljenj, dve sto predanih ljudi. Zagrebi so vas. Ne srečate. Se po smrti so vas razkropili na vse štiri strani sveta. Smrt je bila kruta, neizprosna. Končali ste življenje v boju, v gozdovih, planinah, končali za zidovi Starega piskra, končali za električno žico v taboriščih

smrti, v krematorijih. Srečni, ki ste padli na domači grudi. Naj vam bo lahka, dragi naši prijatelji. Krasili vam bomo grobove z dolinskimi in planinskimi cvetjem. Vaša uporna življenja so ugasnila. Vzcvetele pa bodo rože in oznanjale, da ste nekoč živeli in se borili za svobodo naše domovine, rodne kraja, nas vseh.

Vaš grob je svež. Duh zemlje puhti v ozračje, ki je prepojeno z dušičnim dimom smodnika in ekrazita. V zemlji je moč, silna in neugnana. To moč črpamo mi, ljudje iz preboldske nižine, iz kruha ki ga pridelamo na tej zemlji. Tudi vi ste se siliili z njim. Vi se borite z orožjem, mi s plugom. Tako se kuje svoboda. Borba, povsod sama neizprosna in neusmiljena borba. Kaj je življenje in kaj je smrt!

Hajka je mimo. Vaša trupla počivajo. Zrak je nasičen z duhom svinčene smrti. Hajka je nekaj groznega. Nekaj česar človek z besedami opisati ne more. To se da samo čutiti. Čutili ste vi, čutili smo mi in še čutimo. Vsi smo trepetali za žoljenja. Toda samo trenutek. Tisti najhujši trenutek, ko so pridivljali, odprli krvava in nenasitna žrela ter začeli klati. Za hip smo otopleli. Potem smo stisnili zobe, stisnili smo pesti. Z golimi rokami bi se najraje pognali v zver, v morilce, v mesarje nedolžne člo-

Če si kdo ne more predstavljati težine partizanskega bojevanja, je dovolj, če si ogleda partizansko bolnišnico »Franja« v skalnatem prepadu blizu Cerknega, ki je bila med vojno ena najbolj »luksuznih«, kar so jih partizani premogli. »Franja« je hkrati primer partizanske iznajdljivosti in ne nazadnje zavrednosti primorskega ljudstva, ki

je zatočišče ranjenih borcev čuvalo kot največjo skrivnost.

Dobre tri kilometre iz Cerknega, ki je bilo dolgo časa središče osvobodnega ozemlja na idrijskem, prevozna pot nenadoma preneha. Samo še steza dela družbo potoku, naposled se tudi ta izgubi in pot sam se preliva čez divje razrite skale na dnu temnega kanjona. V ta prekleti skalni svet ni rad

odšel nihče. Tudi divji lovec se ga je raje izognil...

Danes pelje izklesana steza v ta temačni zleb. »Franja« nekoč skrivnost za ranjence same, je danes odprl list zgodovine osvobodilnega boja. Ustanovili so jo leta 1943. Partizanski zdravnik dr. Viktor jo je z nekaj sodelavci postavil v to divjo grapo, imenovali pa so jo po upravnici dr. Boje-Bidovec Franji.

Bolnišnica med skalovjem

Vrsta lesenih barak se stiska med navpične stene. Nekatere so prižete ob skalovje, druge so postavljene kar čez hudournik kot mostovi. Sobe za ranjence, operacijska soba, izolirnica, prostori za osebje, invalidski dom, lastna električna centrala, rentgenska soba, bunkerji za hrano in sanitetni material, vse to je bilo na prostoru, kjer bi dandanes nikomur ne uspelo postaviti male hiše. V skalah so bili popolnoma skriti bunkerji za nepokretne ranjence, kamor so jih spravili z vrvmi, če je grozila nevarnost. Peščica zaupnih ljudi je poznala pot v bolnišnico. Pot, ki je bila smrtno nevarna in do kraja naporna tudi za popolnoma zdravega človeka. Ranjenci in obiskovalci so zadnji del poti prihajali tja z zavezanimi očmi...

V operacijski sobi se je še do danes ohranil značilen vonj. Operacijska miza je preprosta ambulantna miza za preglede. Razen orodja, je bilo vse ostalo improvizirano, pa vendar so bile tu iztrgane žrtve smrti in ozdravljeni na stotine ranjencev. Soba je tik nad potokom... Koliko krvi je steklo čez skale in po tolmunih...

Januarja 1944 so Nemci po zaslugi izdajalcev napadli Cerkno. Celo padalce so poslali tja. Pobili so 48 udeležencev skojevskega tečaja, ogromno ranjenih pa so rešili v »Franjo«. Večkrat je sovražnik vdrl prav do vhoda v sotesko. Zasede partizanov so se dušile v dimu ognja, ki so ga Nemci zaneli. Niti streljanj ob bolnišnici so divjali boji po skalnih robovih. Bolnišnica je bila izdana, nikoli pa zavzeta. Partizani so sami razširili govorice, da je zgorela. Nekajkrat so jo izpraznili ob močnih sovražnih ofenzivah, toda nikoli ni sovražnik stopil čez mostič na ovinku navpičnih sten, od koder se naenkrat znajdete med barakami.

»Franja« je tudi danes taka, kot je bila med vojno. Le ta razlika je, da se po mostičkih med barakami sprehajajo turisti, da električna centrala miruje, da na operacijsko mizo že dolga leta ni nihče več legel. Rentgenskega aparata tudi ni več. Tesne podstrešne sobice bolničark, kjer se ni moglo vzravati, so neme. Svetloba se lovi v šipe majhnih okenc in človeku se zazdi, da bo zdaj zdaj pogledal po nenavadni naselbini zaskrbljen komisar bolnišnice. Leseni pogradi so prazni, peč v kuhinji se je pred petnajstimi leti ohladila.

Vratolomne skale nad globeljo ne čuvajo več skrivnosti. Čuvajo in ohranjajo spomin na dni neizprosne in veličastnega boja. In še bo. Kajti kdor si ne zna predstavljati težine našega boja, je dovolj če zbranih misli stopi po sklesani stezi navkreber v brezno, ki je nudilo gostoljubje »najrazkošnejši« partizanski bolnišnici. K.

veške krvi. Kakor lovski psi so se razkropili po naših vaseh, poljih, gozdovih in planinah. Iz razklenjenih gobcev teče strupena slina. Renčijo in šklepečejo s krokodilskimi zobmi, kakor da jih je popadla steklina.

Kje so vaši banditi? Govorite!

Mi pa molčimo. Z vso dušo in srcem smo na vaši strani. Ne bomo vas zapustili. Tudi z grožnjo smrti ne. Mi skupaj smo eno. Smo bratje in sestre. Smo ena družina. Mi z motiko na nji-vi, vi s puško v gozdovih.

Končano je. Vi spite. Po dolini se podijo podivjane nemške tolpe. Zadovoljni so z lovom. Ali ta divji lov je njihov sedmina! Tolčejo se po prsih in se hrustijo, da so vas uničili. Mi pa jim nečemo verjeti. Preveč verujemo v vas in vašo silo. Iz ugaslih žoljenj se bodo rodila nova! Maščevana bodo vaša življenja!

Tako, dragi borci, smo govorili, ko je bila vojna. Grda, neizprosna morila. Bili smo vaši. Zmeraj in povsod.

Zlom. Sovražnik je na kolenih, je strl, poteptan, pregažen. Obračun. Zob za zob, glava za glavo! Ni usmiljenja! Naše žrtve morajo biti

maščevane! Zverine, človeški mesarji, pijavke človeške krvi — koliko življenj ste uničili? Govorite! Žrtve so dokazi! Mi smo žive priče!

Račun je strašen. Končano življenja, trpljenje, mučenje. In na tem krvavem računu so tudi vaša imena. Skoraj dve sto! Imena borcev iz preboldskih poljan, grap, gozdov in planin. Imena talcev iz Starega piskra, Frankolovega in Maribora. Imena internirancev in taborišč smrti. Govorite, večna vam slava!

Svoboda. Prišla je v šelestu in žuborenju dolgega hrepenenja. Vstala je iz potokov krvi. Iz krvi, ki so jo prelili najboljši sinovi naše domovine. Tudi iz vaše. Da, svoboda je bila draga. Zato jo ne bomo poceni prodajali. Nikoli in nikdar!

Ni vas več med nami. Samo vaša imena blešijo z marmornatih plošč veličastnega spomenika. Vaša imena in svetel spomin. Mi, preživeli preboldski ljudje se vas znova in znova spominjamo. Vsako leto, na dan borca in ob dnevu ustaje je spomin še posebno živo. Vi ste nam skovali svobodo! Tovariši, globoka je naša zahvala! Večna vam slava!

traj znova pojavili gestapovci, premetali vse v hiši, na skednju in kozo-lcu, nato pa izgnali otroke, ki so bili še v srajčkah, in babico na rob gozda in jih postavili v vrsto. Z naperjenimi puškami so jih sprasovali, kdo je zahajal k njim, kdo je pri njih prenočeval in komu so dajali hrano. Babica res ni vedela ničesar, toda Matija je vedel vse.

V zaporu, kjer je bila mati, je bilo še temno. Nenadoma so se odprla vrata in poklicali so jo. Odpeljali so jo v sobo, kjer je stal skrit Matija. Mati ga je zagledala, vendar se ni izdala, da ga vidi. Rekli so ji, da jim je Matija povedal vse, da vse vedo in da naj zdaj govori še ona. Toda vse izsiljevanje je bilo brez uspeha. Rekla je, da on kaj takega ni mogel govoriti in tedaj se je oglašal sam Matija ter pritrdil, da ni nikoli ničesar izpovedal. Gestapovci so ji zabičali, da ga zapro, če ne bo vsega priznala, toda Matija jo je prosil z očmi: Ne boj se zame, mama, in ne povej ničesar!

Mati ni povedala nič in Matijo so odvedli. Dobra paznica ji je zjutraj povedala, da so ga odpeljali domov.

Teto in mater so odpeljali v Nemčijo v koncentracijsko taborišče v Ravensbrück.

Iz rodne kraja je le redko dobila kakšno sporočilo, najpogosteje od strica, le od moža, babice in otrok ni bilo glasu. Nekega dne pa je prišla vest, da so moža ustrelili. Ko je sedela ob oknu in razmišljala, ji je nekdo potisnil v roke pismo, naslovljeno na teto. Spoznala je pisavo svojega sina Matija: »Teta, prav veselo praznike želim tebi in moji ljubi mami. Prosim te, ne povej ji, da so nas z babico izselili v Nemčijo, za babico ne vemo, kje je, Magda, Berta in Nejka so v taborišču, jaz pa moram delati v mlinu. Bom že še kaj pisal. Poljubljaj obe Matiji.«

Mati je v solzah napisala pismo, na katerega je dobila odgovor: »Ata ni več, ti si tam daleč s teto, babica ne sme biti z nami, jaz pa sem moral na delo in pustiti sestrice same. Komaj smo jih preprosil, da niso odvedli od nas še Nejke.«

Toda bodi brez skrbi. Jaz lepo skrbim zanje. Pošiljam jim ali pa jim dam svoje živilske karte, da Berta lahko kupi Nejki zemljice. Kupil sem ji tudi še majhen avto, da bo manj žalostna. Zdad bom pa vsem nekaj kupil za praznike. Poljubljaj te iz vsega srca tvoj Matija.«

Ko je sonce svobode zasijalo vsemu svetu, sta se vrnila tudi mati in teta. Pot ju je vodila preko ruševin Nemčije, Češke in Madžarske domov. V Celju je na postaji vprašala železničarja: »Ali je prisel iz Nemčije še kakšen transport otrok?« Ta ji je odgovoril: »Ne.« — S tesnim srcem je šla proti domu, ko ji je v Zalcu domačin povedal, da so otroci z babico že doma. Nič več ni čutila utrujenih nog. Hitela je proti Grizham, da čimprej objame svoje otroke. Toda mati jih od daleč ni spoznala. Namesto male Nejke je stala pred njo osemletna deklica, Matija pa je bil tak fant, da bi mati skoro šla mimo njega.

Dom je bil prazen in izropan. Vsenovsod so čutili izgubo očeta.

Marica Frece-Zorkova:

Kajtnovi otroci

V prijazni Savinjski dolini je za malim gozdičem stala v zelenje odeta kmečka hiša. V nji so ob skrbnih starših srečno živeli štirje otroci — Matija, Magda, Berta in mala Nejka. Prešeren smeh zadovoljnih otrok se je razlegal zdaj s skednja zdaj s kozo-lca zdaj iz hiše.

Ko pa so leta 1941 prišli v našo domovino Nemci, je oče postal bolj tih, pa tudi mati in teta sta se spremenili. Otroci tega niso opazili, le Matija je dobro čutil, kaj jih muči. — Nemci, je z mrzljivo premišljeval. Gledal je, kako so hodili po hišah, izsiljevali domačine in jih oklenjene vodili v celjski zapor. Matija je dobro vedel, da so bili to dobri in pošteno ljudje, zato mu je vselej, kadar je srečal Nemca, v očeh zagorel srd.

Kmalu je opazil, da prihajajo k njim različni ljudje, da jim mati pripravlja večerjo in se oče z njimi pogovarja ter da nato odidejo na skedenj. Vse je bilo skrivnostno, toda naposled je izvedel, da so to partizani. Na skrivaj jih je občudoval. Nekega dne pa sta stopila v hišo, kakor je kasneje izvedel — komandant Stane in narodni heroj Milan Zidanšek. Teta jima je odstopila sobo, kjer sta se dlje časa pogovarjala.

Matiji so naposled poverili nekaj nalog. Zdad je postal odločnejši, in ko je srečaval Nemce, je vsakokrat pomislil: Kakor ste prišli, tako boste tudi odšli.

Nekega novembrskega jutra je zaslišal, da se je na cesti ustavil atvo. Sel je v kuhinjo, kjer je bila že babica; mati je zgodaj odšla v mlin, oče pa je bil še na delu, v rudniku.

Nenadoma so se odprla vrata in vstopili so trije možje — gestapovci, med njimi domačin — izdajalec.

»Kje je oče?« so vprašali.

»Oče dela,« so odgovorili otroci.

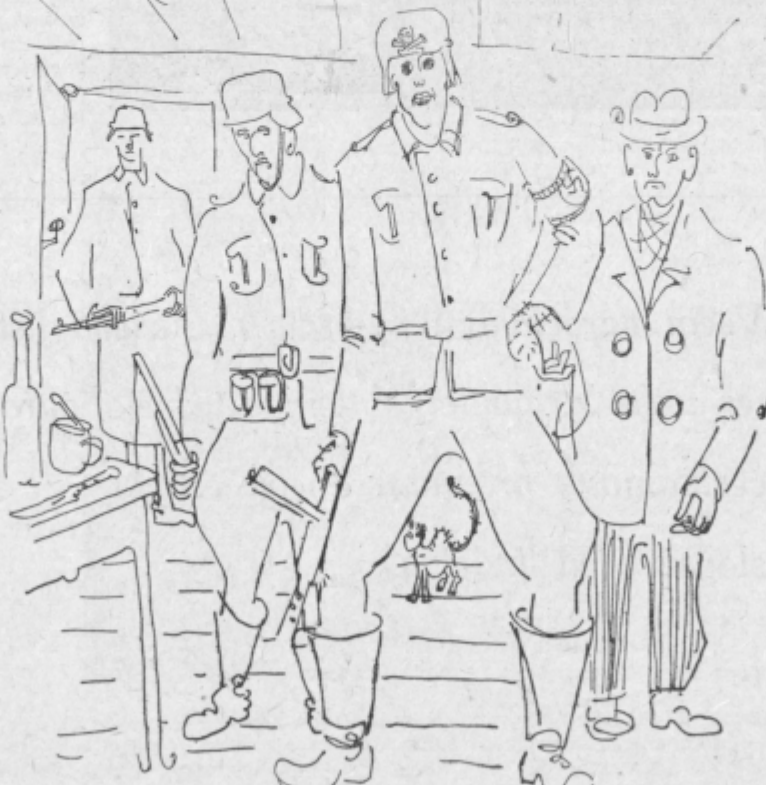
»In mati?«

»Odnasla je v mlin.«

Tedaj sta dva odšla iz hiše, tretji pa je ostal v kuhinji z naperjeno puško.

Kmalu so pripeljali mater; bila je mirna, toda bleda v obraz. Ukazali so, da mora s teto takoj z njimi. Niti plašča jima niso dovolili vzeti s seboj, k sreči pa sta v veži visela dva ogoljena stara plašča, v katera sta se ogrnili.

Ko so mater peljali proti gozdu, se je še enkrat ozrla proti domu.

Zunaj so stali otroci in jokali, mala Nejka pa je stegovala ročice in bridko prosila: »Mama, mama, pojdi nazaj!«

Gestapovec je mater surovo sunil in morala je dalje. Odpeljali so jo skupaj s teto v celjski zapor. Vedela je, da so jo izdali, le to ni vedela, kaj je z možem. Nekega dne pa je dobila od doma perilo in košček mila, na katerega je Matija z žebljem zapisal: »Očeta tudi ni.«

Otroci so bili ob babici preplašeni. Nekega dne so se zgodaj zju-

Telesna vzgoja in šport

Finale ekipnega prvenstva države v atletiki

Tretje in peto mesto za AD Kladivar

Finale ekipnega prvenstva države v atletiki je za nami. Medtem, ko so se moški pomerili v Zagrebu, smo borbo šestih najboljših ženskih ekip gledali v Celju. Moška vrsta Kladivarja je zasedla svoje tradicionalno tretje mesto za Partizanom, Crveno zvezdo in pred ostalimi, ki so se tokrat razvrstili takole 4. Mladost, 3. Ljubljana, 6. Metalac (Osijek) ženske pa so nepričakovano obstale na 5. mestu za Olimpijo iz Ljubljane, Mladostjo, Crveno zvezdo, Vojvodino ter pred varadž. Svobodo. Medtem, ko smo lahko z uvertistvo moške ekipe povsem zadovoljni, je plasman ženske vrste opozoril na manjše slabosti strani, ki jih ima celjska ženska atletika. Gre namreč za veliko neizkušenost ekipe. Medtem, ko imajo celjanki v svoji vrsti državno rekordirko Sikovčeva, nadalje odlično Slampikovo in še nekaj talentiranih tekačic, kot so Silanova (tokrat zaradi poškodbe ni nastopila), Gašparova, Cedejeva, Stožirjeva itd., pa se jim boleče pozna pomanjkanje dobrih metalk, nadalje tekačic že zapreke in podobnih. Trava ob tej ugotovitvi se poraja misel, ali ne bi bila dolžnost posebejnih in drugih športnih ter telesno-vzgojnih organizacij, da pomagajo celjskemu atletskemu kolektivu pri vzgoji in vključevanju tekmovalcev in zlasti

še tekmovalke? To so storili v Ljubljani in kakaj bi tega ne zmogli še v Celju? Kolektiv AD Kladivarja predstavlja nekaj več kot samo celjsko mesto; predstavlja vrh naše okrajne, slovenske in državne atletike. Zato bi mu morali pomagati in odstraniti ljubosumje.

Posebnosti dvodnevnega tekmovanja v Zagrebu, bi lahko označili z naslednjimi besedami: Longer prvič po nekaj letih poražen v teku brez visoke ovire, toda ne zaradi boljših tekmecev, temveč zaradi — starterja. Lešek šele drugi v skoku ob palici, zato pa nov slovenski rekord pri skoku v daljino s 7,43 m. Odlični nastop Naraksa ter uspešen povratek Sima Vaziča. Brodnik pred kopitarjem v metu kopja. Hedžet med elito jugoslovanskih dolgoprogašev. Cajhen, Zupančič, Peterka — Kolnik vztrajni v borbi. Mladi Količ — 178 cm v višino. Uspešen revanš Snajderja v teku na 200 metrov — Longer dva koraka za njim. Kladivar najboljši v štafeti 4 krat 100 metrov.

Ja v Celju? Sikovčeva brez nasprotne. Borba med Slaninkovo in Rajkovo odločena v finišu — zmagala ja članica Crvene zvezde. Slabi rezultati v metih (velja za celjanko). Porazen plasman v teku na 80 m čez zapreke, itd.

Najhitrejši Jugoslovanki: Sikovčeva (na desni) in Babovičeva.

Atletski miting v Velenju

V počastitev rudarskega praznika je bil v Velenju atletski miting, ki so se ga udeležili tekmovalci Kladivarja, Zalcia in domačini. Razen gostov so se odlikovali tudi nekateri domačini, ki bodo po vztrajni vadbi prav gotovo dosegli lepe uspehe. Zal, je bila prireditelj zaključna pred koncem napovedanega programa. K temu so pripomogli nogometaši, ki se jim ni zdelo vredno, da bi začetek tekme odložili za nekaj minut in tako omogočili atletom, da bi končali svoj spored.

V posameznih disciplinah so zmagali: MLADINCI. 100 m: Suppanz (K) 11.5; 1000 m: Krumpak (K) 2:45.5; daljina: Molik (K) 6.70; krogla: Krajšek (Velenje) 10.97; PIONIRKE. 60 m: Vodušek (V) 8.8; višina: Stropnik (V) 130. MLADINKE. 100 m: Pader (K) 13.7; 600 m: Stropnik (V) 1:54.3; krogla: Sme (K) 10.17; višina: Urbajs (K) 135; CLANL. Urbajs (K) 182; krogla: Pečnik (K) 13.89; 400 m: Vučer (K) 54.2.

Dani Vrhovšek izboljšal svoj rekord

V sredo so plavalci Neptuna izboljšali še srečanje z moštvom Celuloze. Plavalni del spreda se je končal z rezultatom 90:52. V waterpolu so bili boljši celjani 13:7 (6:6).

Dani Vrhovšek je na tem tekmovanju postavil nov slovenski pionirski rekord v disciplini 100 m hrbtno — 1:21.1. Pomembna in nepričakovana je zmaga Staneta Trbovca na 100 m prosto.

(22). itd. Veliko premalo je bilo smučarskih tekmovanj. Enako je bilo s plovanjem.

Dejstvo, da je vsaka šola pripravila v minulem obdobju povprečno po 16 teledavnih prireditev, nas vendarle navdaja z zadovoljstvom, saj tako telesna vzgoja postaja čedalje bolj enakovredna partner med osnovnošolskimi predmeti. J. G.

VISOKA ZMAGA PIONIRJEV

V soboto so mladi plavalci Neptuna gostovali v Trbovljah, kjer so premagali oba nasprotnika — Rudarja iz Trbovelj in moštvo iz Ljubljane. K visoki zmagi so največ prispevali odlični posamezniki Vrhovšek, Goršič, Toplak in Šušteršičeva.

Rokomet PIONIRJI BOLJSI OD ČLANOV

V nedeljo je v Celju gostovala članska ekipa Velenja. Igrali so z mladim moštvom društva Partizana Celje-mesto. Čeprav se neizkušeni in precej šibkejši, so celjani zmagali.

Rezultat 21:18 (10:5).

OPOZORILO

VSEM STRELSKIM DRUŽINAM!

Opažamo, da ponekod posamezni pripadniki strelskih družin streljajo z zračno puško na ptice in na druge živali oziroma na tujo imovino. Takšno nesportno ravnanje kalu ugled strelski organizacij in v posameznih primerih utesne imeti posledice odškodninske ali celo kazenske odgovornosti. Apelinamo na vse strelske družine, da v lastni pristojnosti preganjajo opisane nezdružne pojave in da v posameznih primerih kaznujejo storitelja z odvzemanjem zračne puške. Pozivamo odgovorne činitelje strelskih družin, da seznanijo s tem vse pripadnike svoje strelske družine, ker bo sicer v primeru zanemarjanja tega opozorila, neposredno Okrajni strelski odbor Celje uvedel disciplinski postopek zoper odgovornega funkcionarja strelske družine in storilca.

Okrajni strelski odbor Celje

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

Trgovsko podjetje

»ENOTNOST« CELJE

sprejme

za manufakturni oddelek

trgovskega pomočnika-co

Osební dohodek po tarifnem pravilniku. Ponudbe do 31. julija 1959.

teceljski

PRED PROSLAVAMI V PREBOLDU

Bilo je že spomladi, ko je sekretar občinskega komiteja tov. Ivan Kovač na občnem zboru krajevnih organizacij SZDL v Preboldu seznanil Preboldčane s sklepom občinskega odbora za proslavo 40-letnice KPJ, da se bo občinska proslava jubilejnega leta Partije občine Zalec vršila v Preboldu.

Preboldčani, ponosni na revolucionarno preteklost svojega kraja so z velikim odobravanjem pozdravili ta sklep. Saj res ni slučaj, da je občinski odbor za proslavo 40-letnice KPJ določil ravno Prebold za kraj občinske proslave obletnice Partije.

V tem prijetnem podeželskem industrijskem kraju Savinjske doline, pomaknjenim pod bujne gozdove, je namreč najprej v območju sedanje žalske občine vzkliła revolucionarna napredna proletarska ideja. Ze leta 1932 je tam revolucionar Slavko Slander, rojak tega kraja, ustanovil prvo partijsko celico, ki so jo sestavljali brata Franc in Rudi HRIBAR ter Filip JURHAR. V tamkajšnji tekstilni tovarni pa takozvano trojko, ki jo je vodil Anton KOTNIK. Od tam dalje so poleg Zobukovce neumorni proletarci — komunisti s Slavkom SLANDROM na čelu širili svoje napredne ideje še na ostale kraje Savinjske doline. Tako se je krog članov Partije in njenih simpatizerjev iz leta v leto širil. Nekaj let pozneje je tako že prišlo do ustanovitve samostojne partijske organizacije v Libojah ter v Zabukovci, kjer so bili do takrat člani KPJ vezani na Trbovlje. V teh krajih so bili prvi komunisti Pongrac

RACEK, Albin VIPOTNIK, Jurij DEBELAK, Rudi CILENSEK in še drugi.

Le pod neposrednim vodstvom Partije, katere napredna ideja je prodirala v miselnost vseh poštenih naprednih delovnih ljudi Savinjske doline, je uspelo takrat zatiranemu proletariatu organizirati učinkovito obrambo proti tedanjemu izkoriščevalskemu režimu. Tako so bili poleg številnih delavskih manifestacij, kot protestna zborovanja, prvomajski zleti, zleti »Svoboda« ipd., organizirani štrajki med katerimi je tudi znana stavka tekstilnih delavcev leta 1936 v Preboldu.

Anton POTOČNIK, upokojenec iz Sešča pri Preboldu, ki je bil v stavkovnem odboru, se še vedno živo spominja dogodkov iz tega meseca dne trajajočega štrajka preboldskih tekstilcev, ki ga je kot predsednik stavkovnega odbora vodil Franc NOVAK (ustreljen kot talec leta 1942 v Celju). Čeprav ni popolnoma uspel, je štrajk pomenil velik napredek v pogledu tesnega povezovanja delavskega razreda s KPJ. Saj je prav partijska celica bila tista, ki je po stavkovnem odboru vodila štrajk. Ze takrat je prišla do izraza solidarnost okoliškega kmečkega prebivalstva s stavkajočimi delavci, ki se je odražala zlasti v izdatni materialni pomoči, ki so jo nudili kmetje stavkajočim. Takratni vladajoči režim pa seveda ni z zaprtimi očmi gledal te napredne revolucionarne dejavnosti komunistov in njihovih številnih simpatizerjev v Preboldu. Da bi zatrl delavsko gibanje tudi v tem kraju, se je režim posluževal najrazličnejše-

ga terorja, preganjanj, zapiranja vsega kar je bilo naprednega v tem kraju. Vendar brez uspeha, saj so se vrste Partije kljub temu iz dneva v dan množile.

Revolucionarni Prebold pa ni zatajil tudi, ko so nastopili najbolj mračni trenutki naše slovenske zgodovine. Komunisti tega kraja, sledeč pozivu svojih vodstev, so takoj zagrabili za orožje in stopili v oborožen boj proti okupatorju. Tako je bila že 22. julija 1941 v območju Prebolda formirana I. Savinjska partizanska četa, ki se je pozneje razvila v Savinjski bataljon. Po združitvi še z nekaterimi partizanskimi enotami pa v Slandrovo brigado. Preboldčani tudi po osvoboditvi niso pozabili na ta pomemben dogodek in že nekaj let proslavljajo 22. julij skupno z Dnevom vstaje kot svoj krajevni praznik. Letošnje proznanje krajevnega praznika pa bo tem bolj svečano, saj se bo program prireditve raztezal preko vsega tedna in bo zaključen z občinsko proslavo obletnice KP, ki bo v nedeljo, 26. julija.

V počastitev 40. obletnice KPJ in SKOJ

bo poseben odbor priredil v Preboldu proslavo, združeno s praznovanjem krajevnega praznika. Mimo bogatega športnega sporeda, ki bo izpolnjeval vse dneve od 19. do 26. julija, bodo v tem času odprli nov zadržni in gasilski dom, poštni urad ter nove obratne prostore

Spominska svečanost na Ostrožnem

V nedeljo, 19. julija ob 14. uri bo terenska organizacija Zveze borcev NOV na Ostrožnem pri Celju priredila svečanost, ob kateri bo odkrita spominska plošča na domu Vedenikovih. To je bila v tem kraju prva hiša, ki je postala trdnjava odpora proti nacističnemu okupatorju že v maju 1941. Zato so gestapovci spomladi 1942 odpeljali to zavedno družino. Oba sinova so ustrelili v Mariboru kot talca, poslali mater s starejšo hčerko v taborišče Auschwitz, kjer je ta umrla, očeta pa v Mauthausen. Tedaj se je rešila mlajša, še nedoletna hčerka, ki danes z možem gospodari na domu. Ob njej je tudi oče Karel, vendar bolehen po vsem, kar je strašnega preživel, dočim je mati umrla na posledicah taboriščnega trpljenja.

Ostrožno je za to slavnost pripravilo bogat in pomemben program, da se vsaj skromno oddolži spominu in žrtvam zavedne Vedenikove družine. Pri tem bodo sodelovale vse krajevnne organi-

zacije, domači kulturni delavci in mladina, godba ZPD »France Prešeren« in mladinski pevski zbor III. osnovne šole. Popoldne bo v prostorih in na vrtu gostilne Vedenik družabna prireditev.

Spominska plošča prvoborcu Miklavžkovemu Jožku

Na Dan borca je bila v Latkovi vasi, pri mostu preko Savinje skromna slovesnost. Na mestu, kjer je 2. septembra 1941 prvoborec Turk Jože iz Prebolda herojsko umrl, je organizacija ZB Prebold psotavila in odkrila spominsko ploščo.

Jože je bil res pravi komunist. Ze v stari Jugoslaviji so ga preganjali. Bil je obsojen na dve leti robijs, ki jo je odsedel v zloglasni Mitrovici. Bil je eden najvidnejših partijskih funkcionar-

jev v Spodnji Savinjski dolini. Kot tak je imel mnogo prijateljev in tovarišev tudi v drugih krajih, ne samo v Preboldu.

Krajevni organizaciji ZB Prebold gre toplo priznanje, da z odkrivanjem spominskih plošč skrbi za to, da bodo padli tovariši in vsi, ki so dali življenja za domovino ostali zanamcem v lepem in svetlem spominu.

V NEDELJO — NA MENINO PLANINO

V okviru proslav na čast 40-letnice KPJ in SKOJ bo planinsko društvo v Gornjem gradu odprlo v nedeljo, 19. julija ob 11. uri planinski dom na Šmrekovcu, na Menini planini. To slovesnost bodo združili z odkritjem spomenika padlim borcem.

Medtem, ko je planinsko kočo s 60 ležišči zgradilo planinsko društvo, so spomenik postavile osnovne organizacije Zveze borcev iz Gornjega grada in Tuhinjske doline. Besedilo za ploščo pa je napisal pesnik Peter Levec.

Vsem borcem NOB,
vsem aktivistom NOB,
zlasti pa vsem borcem in aktivistom
Prve celjske čete, nadalje vsem
državljanom, delovnim kolektivom,
društvom in političnim organizacijam
iskreno čestitamo k prazniku
vstaje slovenskega ljudstva
in prazniku Celja

OKRAJNI
LJUDSKI ODBOR
CELJE

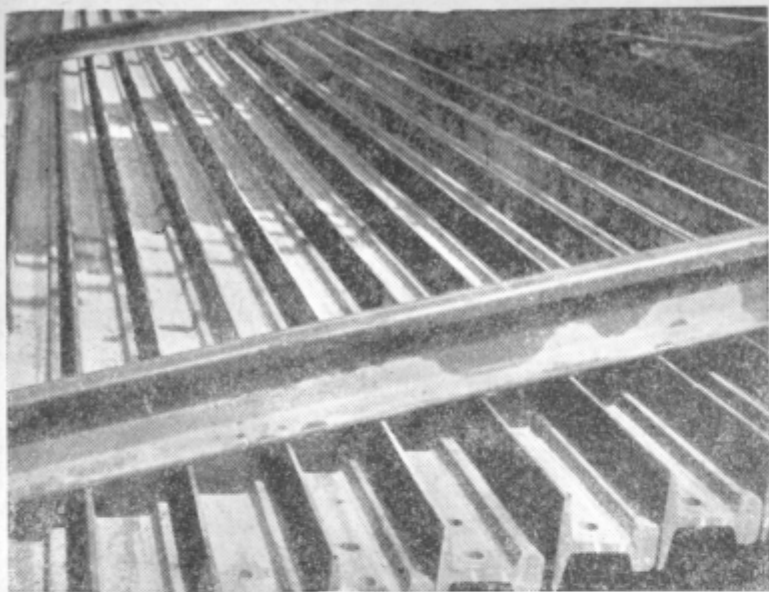

Ob krajevnem
prazniku
Prebolda in
dnevu vstaje
22. julija
čestitajo
prebivalstvu
Prebolda in
okolice:
krajevna
organizacija
SZDL, skupno z
vsemi drugimi
krajevnimi
političnimi in
družbenimi
organizacijami
ter delovnimi
kolektivi
iz Prebolda:

Tekstilna tovarna
Kmetijska zadruga
Konfekcija
Gradbeno podjetje
Remont
Mizarstvo
Mesarstvo
Čevljarstvo
Pekarna
Zdravstvena postaja
Kinopodjetje
Trg. podjetje
„Pri tekstilcu“
Trgovina
„Kmetovalec“

ter Kmetijsko gospodarstvo Latkova vas,
Kmetijska zadruga Šešče in Opekarna
Gornja vas pri Preboldu

Delovni kolektiv KOVINOTEHNE dosega vidne uspehe

Tirnice čakajo na kupce...

Skozi nekdanjo Celeio so po rimski cesti potovali kramarji od Rome do Vindobone pa še naprej. Prodajali so vse, tudi šivanke, kladiva, sekire, motike in podobno. Mnoga leta so odtlej minula in namesto starih trgovcev — popotnikov, so nastale trgovske hiše z železnino. Tu ena tam druga, manjše in večje. Tudi Celje z zaledjem je potrebovalo železne izdelke, sprva običajne, kasneje — ko je razvoj prinesel nova odkritja in druge potrebe — pa vedno bolj zapletene. Ze leta 1810 je dobilo mesto prvo veliko trgovsko hišo z železnino, ki se je iz leta v leto širila in v današnjem podjetju »KOVINOTEHNA« dosegla svoj višek.

Trgovina z železjem je bila sprva usmerjena v Celju kakor povsod drugod v skrb za nabavo in prodajo predmetov, ki jih je potrebovalo mesto in zaledje. Toda z razvo-

jem je tudi trgovina dobivala vedno bolj vsestranski značaj. Prodajalne niso mogle zadovoljiti zahtev kupcev, kazale so se vedno večje potrebe za zaloge, razne nabave iz tujine, izvoz v druge kraje in tudi v tujino.

In za takšno poslovanje je bilo potrebno podjetje, ki se je začelo ukvarjati s posredovanjem z izdelki železninarske industrije. To posredovanje zdaj ni bilo več mogoče omejiti na mesto z zaledjem, temveč se je širilo sprva po vsej domovini, potem pa tudi čez meje v tujino. Danes posluje »Kovinitehna« z različnimi skupinami železnine, z valjanimi in vlečenimi izdelki iz železa in jekla, s specialnimi domačimi in uvoženimi jekli, z valjanimi in vlečenimi izdelki iz bakra, medenine, aluminija, kositra in drugih barvnih kovin, z orodjem vseh vrst za obdelavo lesa in kovin, s

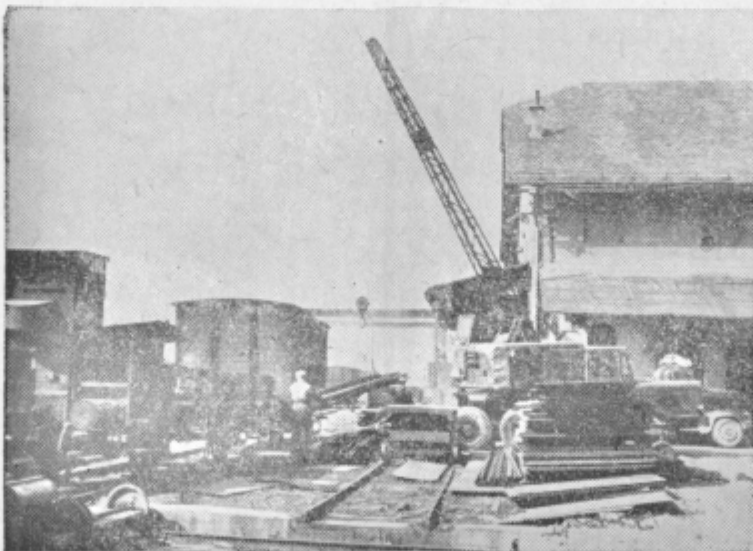
krogličnimi ležaji, z vsakovrstnimi vijaki in žebli, armaturami in fittingi, z brusi, sanitarnim orodjem, tesnili, s stroji za kovinsko in lesno industrijo pa z nadomestnimi deli, s tehnicami vseh vrst in s kovinskim blagom za široko potrošnjo v najširši izbiri.

Za varno in primerno hranjenje vseh teh izdelkov mora imeti podjetje ogromna skladišča. In ima jih, odprta in zaprta. Površina odprtih skladišč meri petnajst tisoč kvadratnih metrov, zaprta skladišča pa merijo enaindvajset tisoč kvadratnih metrov. V skladiščih potrebujejo malo delovne sile. Večino del opravljajo žerjavi, dvigala, električni vozički in druge podobne naprave, ki je zavoljo njih delo lažje in tudi bolj varno. Nesreče so skorajda izključne. In to je potrebno, saj železo ni ravno lahko.

Kovinitehna je vidno začela širiti svojo dejavnost predvsem po letu 1952. Tudi poprej je podjetje

raslo in se razvijalo v skladu z razvojem vse jugoslovanske industrije. Toda leta 1952 je doseglo podjetje poldrugo milijardo dinarjev prometa. Promet pa iz leta v leto narašča in lani je podjetje doseglo že sedem milijard in pol. Letos pa nameravajo doseči kar devet milijard prometa. Ta številka je sicer neverjetno visoka, a kolektiv »Kovinitehne« jo bo gotovo dosegel, saj s tolikšno vztrajnostjo in zavzetostjo kakor v »Kovinitehni« ne delajo povsod.

Porast prometa je deloma pospešil mimo prizadevnosti delovnega kolektiva samega tudi razvoj in povečana proizvodnja naše industrije, deloma pa povečan uvoz in izvoz. Podjetje ima trenutno zelo dobre poslovne zveze s tujimi deželami na vzhodu in zahodu. Trguje namreč z Avstrijo, Zahodno Nemčijo, Italijo, Svico in z nekaterimi vzhodnimi deželami, posebej s Češkoslovaško.

Motorno 5-tonsko dvigalo pri razkladanju železa

Uspehi kolektiva - zasluga sindikalne organizacije

Dve sto šestdeset članov je v kolektivu »Kovinitehne«. In vsi so prizadeti, kadar gre za njihov kolektiv, za njihovo delo, načrte in sklepe. Delavski svet ne sklene ničesar, o čemer ni poprej razpravljal že kolektiv. Sindikalna organizacija namreč skrbi, da vsa vprašanja pretrsejo najprej vsi člani kolektiva in potem šele potrdi zaključke delavski svet. Tako v podjetju resnično velja načelo delavskega samoupravljanja, ki v njem sodeluje vsak posameznik.

Zavoljo teh nalog je sindikalna organizacija postala nekaj čisto drugega, kakor je bila sprva in je še marsikje: nabavljalec cenjenih tekstilnih ostankov, nogavic in podobnega. Ne, postala je upravitelj in usmerjalec dela v podjetju.

Ne glede na to pa moramo poudariti, da sindikalna organizacija ni pozabila skrbeti tudi za človeka — delavca. Ze dolgo časa poznajo v podjetju topel obrok hrane. Izdatna malica, ki stane samo trideset dinarjev, je ustrezno okrepčilo in vsi delavci in uslužbenci si ga tudi privoščijo.

Toda tudi to še ni vse. Posebej ugodno je ženam — materam. Te morejo ob sobotah zapustiti delo že ob dvanajsti uri, da se morejo za zaključek tedna bolj posvetiti družini. Enako velja tudi za moške, ki imajo otroke in morajo sami skrbeti zanje.

Ena največjih skrbi sindikalne podružnice pa je vzgoja in izobraževanje članov delovnega kolektiva. Vzgojno-izobraževalnega dela se je lotila sindikalna podružnica skupaj z delavskim svetom. Doslej je opravilo razne tečaje že več ko dve tretjini vsega članstva. Za kvalificiranje in polkvalificiranje delavce železninarske trgovske stroke se je z izpitom usposobilo 42 delavcev, šestindvajset članov kolektiva je

nja. Tako je treba delati, če hočemo dosežati uspehe. Kdor več zna, tudi več zmore. In če hoče podjetje uspevati, mora podpirati izobraževanje.

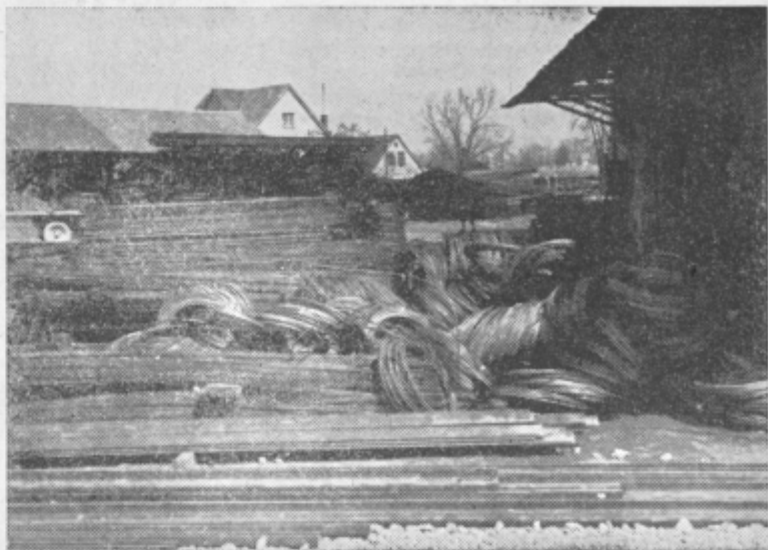
Toda delovni ljudje potrebujejo tudi razvedrilo. Sindikalni izleti, družabne prireditve in šport spadajo prav tako h kolektivni dejavnosti. Ničesar ne smemo zanemariti, delovnemu človeku je treba nuditi vse. In člani kolektiva se zavedajo, da ni samo delo in zapečkarstvo vse, kar je v življenju. Tudi za šport se zanimajo in dosega lepe uspehe.

V »Kovinitehni« je najmočnejša in najbolj uspešna strelska sekcija. V njej je včlanjenih kar šestdeset članov, ki so doslej pri tekmovanju med sindikalnimi podružnicami še vedno dosegli prvo mesto. Tudi na okrajnem strelskem prvenstvu so bili prvaki. Posamezniki iz njihove strelske sekcije pa so nastopili tudi na republiških in zveznih strelskih tekmovanjih, kjer niso bili ravno med zadnjimi.

V kegljaški sekciji je včlanjenih štiriindvajset članov. Tudi ti lepo uspevajo in so člani republiške kegljaške lige. Odbojkarjev je devetnajst. Na tekmovanju med sindikalnimi podružnicami trgovcev in gostincev celjskega okraja so dosegli prvo mesto, organizator tega tekmovanja pa je bila »Kovinitehna«. Bilo je več ko osem sto udeležencev. Mimo teh sekcij pa delujeta tudi nogometna ekipa in namiznoteniška sekcija.

Vse te sekcije se vedno bolj razvijajo in postajajo važen predstavnik ljudskega športa delovnih ljudi. Mnogo tega jim še manjka, a kakor v delu, tako bodo tudi tu dosegli vse, kar hočejo, kajti volje je dovolj in uspehi spodbujajo.

Po vsem tem se ne moremo čudi-

Skladovnice železa na prostem

opravilo izpite za šoferje amaterje, trideset jih je uspešno zaključilo tečaj nemškega jezika, petintrideset članov kolektiva pa je bilo na tečaju za delavsko samoupravljanje.

To so lepi začetni uspehi. Toda vzgojno-izobraževalno delo se bo še razmahnilo. Tečaji za vsevrstne dejavnosti se bodo nadaljevali, kolektiv se bo potrudil, da bo priredil še druge potrebne tečaje, ki se bodo na njih ljudje pripravili za izpite, kvalifikacije in napredova-

ti, če dosega delovni kolektiv »Kovinitehne« tolikšne uspehe. Kajti vsi skupaj skrbijo za napredek, razvoj in blagostanje. Člani podjetja čutijo, da z vsakim dejanjem koristijo sebi in podjetju. Njihovi uspehi pa jih prepričujejo, da bo njihov trud zgled vsem drugim kolektivom in podjetjem. Uspehi vseh skupaj pa so naši skupni uspehi — jamstvo za napredek in blagostanje vsega našega delovnega ljudstva!

Delovni kolektiv
trgovskega podjetja na veliko
s kovinskim in tehničnim blagom

Kovinitehna Celje

čestita vsem delovnim ljudem
ob občinskem prazniku mesta Celja
in DNEVU VSTAJE slovenskega ljudstva

Notranjost skladišča za železo in jeklo

Občinski ljudski odbor
Občinski komite ZKS
Občinski odbor SZDL
Občinski odbor ZB

CELJE

čestitajo
za občinski
praznik
20. julij

Kolektiv
metalurško kemične
industrije

Cinkarna

Celje

čestita
vsem
prebivalcem
celjske občine
za občinski
praznik
20. julij

Kolektiv
Tovarne tehtnic
CELJE

čestita
vsem prebivalcem
občine Celje
za občinski praznik
20. julij

Kovinsko podjetje
»Klima«, Celje

čestita
za občinski
praznik
20. julij

Kolektiv
tovarne finomehanike
»IDRO«, CELJE

čestita vsem
delovnim ljudem
za dan vstaje
22. julij ter za
občinski praznik
20. julij

Trgovsko podjetje
Jadran Celje
STANETOVA 18

čestita vsem prebivalcem
celjske občine za
občinski praznik
20. julij

Kolektiv
»Elektro« Celje

čestita
za občinski
praznik
20. julij

Kolektiv tovarne
esenc in eteričnih olj
ETOL CELJE

čestita za občinski praznik
20. julij